سنتن
سنتن جا گيت
گيت

رچيندڙ

سوامي ڀهلاجرام ڪويراج

ڪاپيون هڪ هزار] قيمت سوا رپيو [دفعو پهريون

حق واسطا قائم

शान्ती संत बाबा आसुदाराम आश्रम
शिवसखी पुस्तकालय एवं वाचनालय
वी०आई०पी० रोड, लखनऊ

پستڪ ملڻ جا هنڌ:-

١- سوامي نارائڻ پرڪاش، بابا جي ڪا باغ،
آنند روڊ، ديولالي ڪئمپ

٢- ايل. ڪشنچند اينڊ سنس بڪسيلر، الهاس نگر ٢

سنتن
سنتن جا گيت
گيت

رچيندڙ

سوامي ڀلاجرام ڪويراج

ڪاپيون هڪ هزار] قيمت سوا رپيو [ڏنو ٻڙو ٻن

حق واسطا قائم

پستڪ ملڻ جا هنڌ:-

١ -سوامي نارائڻ پرڪاش، بابا جي ڪا باغ،
آنند روڊ، ديولالي ڪئمپ

٢ ايل- ڪشنچند اينڊ سنس بڪسيلر، الهاس نگر ٢

ڌنيــواد

هن پستڪ جي پرڪاشڪ، شري نارائڻ پرڪاش کي هارديڪ ڌنيواد ٿو ڏجي جنهن هيتري محنت ۽ خرچ ڪري "سنتن جا گيت" ڇپائي سنڌ جي مشهور سنتن، درويشن ۽ آدي استانن جــي مهنتن جي نه هجي يادگيري نئين سر قائم ڪئي آهي.

شري نارائڻداس سوامي پريمداس "اداسين"

امر ڌام، الهاس نگر ٢

هولي سنبت ٢٠٢٦

ڇپيندڙ:- هيرومل شيوڪرام سامتاڻي "مهيش" پرنٽري
١٠٠-اي، مين بزار، الهاس نگر ٤.
ڇپائيندڙ:- سوامي نارائڻ پرڪاش شش سوامي
ڀهلاجرام صاحب ڪوبراج، بابا جي ڪا باغ.
آنند روڊ، ديرلالي ڪئمپ.

بابا جي ڪا باغ، آنند روڊ،
ديولالي ڪئمپ (ناسڪ)

برهملين: ڪويراج سوامي پهلاجرام صاحب
(سن: ۱۸۹۳ - ۱۹٦۸ع)

هن پستڪ ۾ هيٺين سنتن جا ڀڄن درج ٿيل آهن
جيڪي شري، سوامي ڀلاجرام ڪوڙاج جن ٺاهيا هئا.

١- سنت مهما (١-٦) ٢- سوامي شامانند پارٽي (٧-٩)
٣- سوامي سهجانند پارٽي (٩-١٣) ٤- سوامي وٽڪنڊي
(١٤) ٥- سوامي هرنامداس (١٤) ٦- سوامي هرپرساد (١٥)
٧- سوامي آتم پرساد (١٥-١٦) ٨- سوامي آتم پرڪاش (١٦-١٧)
٩- سوامي سمير پوري (١٨) سوامي اَچل پرساد (١٨-٢٣)
١١- الکدام (٢٤ ٢٦) ١٢- سوامي ڀڳترام (٢٧) ١٣- گوبند ڏام
(٢٨) ١٤- ڀائي آتماسنگهه ۽ ڀائي ڀڳتسنگهه (٢٩) ١٥-
سچکنڊ دربار (٣٠) ١٦- ايسرڏام (٣٠-٣٧) ١٧- گوبند
ڀون (٣٨-٤٠) ١٨- موهن ڏام (٤٠-٤١) ١٩- سوامي
هرچورام (٤٢) ٢٠- سائين وسڻ شاهه (٤٣) ٢١- ڀڳت
ڪنوررام (٤٤-٤٥) ٢٢- ماستر چندر (٤٦) ٢٣- سوامي
موتيرام (٤٦-٤٧) ٢٤- ٺڪر ايسرداس (٤٨) ٢٥- ڀائي
خانورام ۽ مهنت سوامي گرمکداس (٤٩) ٢٦- سوامي
ٽيئون رام (٤٩-٨٨) ٢٧- سوامي شانتي پرڪاش (٨٩)
٢٨- سوامي گرمکداس (٩٠) ٢٩- برهمگياني رگهورام
(٩١-٩٢) ٣٠- سوامي گوالانند (٩٣) ٣١- نرمل، ماڌؤ،
اَمولڪ نڪيتن (٩٤) ٣٢- سوامي پريمداس (٩٤)
٣٣- سوامي اَچل پرساد (٩٥) ٣٤- ٺلهو دربار (٩٦)
٣٥- هنس ڏام (٩٦) ٣٦- سوامي سنت پرساد (٩٧)
٣٧- راڄ ڀسنت (٩٨) ٣٨- اوڌوت سوامي چيتن ديو (٩٩)
٣٩- ڀائو سيواداس (١٠٠) ٤٠- شرڌا جا ڦول (١٠٢-١١٠)
٤١- سوامي اَمرداس (١١٠-١١١) ١١- آرتي (١١٢)

شري ستگر ديواڻ نمه - شري نرسنگهاڻ نمه.

ڀ- اڪ-ر

سنتن جا گيت يعني گلدستو

ڪوِراج شري ۱۰۸ ستگر سوامي ٽهلارام جن سنڌ هند جا مشهور سنت هوا. ساريءَ سنڌ ديش جي درويشن، سنتن، مهنتن، گڻوانن آدن جي ڪمائي جو گلدستو ٺاهي رهيا هئا. جنهن ۾ انيڪ قسمن جا گل وجهي اهڙو سندر ڪرڻو هون، جنهنجي خوشبوءِ چوطرف پکڙجي وڃي ها. سوامي جن جو سيني درويشن سان پريم جو نانو هو ۽ سندن پرچار ڪرنا جي ذريعي سنڌ جي ڳوٺ ڳوٺ ۾ تيل هو. پارت ۾ اچڻ بعد ساري هندستان ۾ سائيو پرچار راڳ ۽ ڪرنا جي نموني ڪندا رهيا. سنتن جا پيارا ته پهريائين هئا ۽ سندن کي هن وقت جيڪي سنت گادين تي براجمان آهن سي پريم وچان بابل (بابا) ڪري چوندا هئا. چاڪاڻ ته انهن سنتن جي ٽن پيڙهين کانوٽي سوامي جن سان پريم جو سنبند ۽ نانو هو. انهن جي گڻن، ڪمائي ۽ رهت جي پوري پوري ڄاڻ هئن. جڏهن ٻه ٽڪرن ۽ پنڊارن تي ويندا هئا ته اهڙي ڀاو ۽ پريم جي اپديش سان سکن شيوڪن جي اندر ڦوڪيندا هئا جئن انهن ۾ گرن ۽ گر دربار لاءِ ڀاءُ پيدا ٿئي ۽ گرمک بڻجن. درويشن جي ڪرپا سان انيڪ سک شيوڪ سکي ستابا

آهن، سي جدا پستڪ ۾ ڇپائي ڪري، شايع ڪبيون.
جيڪو ۽ سڪ شيوڪ يا پريمي مٿي لکيل ستگرن جي
رهيل واڻي ڇپائڻ جي ٻاري ۾ شيوا ڪندو ته سندس
نالي سان پستڪ ظاهر ڪيو ويندو. سوامي جنهجا جيڪي
ٻه ڪوتا جا پستڪ سنڌ ۾ ڇپيل هئا سي سمورا وري
ڇپجي ظاهر ٿيا آهن، جنهجي لسٽ ۽ ملڻ جو هنڌ پٺيان
ڏنل آهي.

نارائڻ پرڪاش

ٻڌيا آهن ۽ وڏن جا وٽاڻا وسايا آهن. ڏوري سرجنهار جي هٿ ۾ آهي. اَچانڪ شري ستگر ديو جنجي سنسار ياترا اچي پوري ٿي. جيڪو گلدستو تيار ڪيو هئاهون سو ڇپائي پڌرو ڪجي ٿو. جيئن اهو سنتن، مهنتن، پريمين ۽ عام جي هٿ ۾ ايندو تئن پڙهندي اَليِنت خوش ٿيندا، جو سوامي جنجي تازي يادگيري هميشه لاءِ قائم رهندي. اُميد پڻ ايندي جو وقت به وقت سندن سمرتيءَ ۾ ڏينهن ڀيا ملهائيندا.

هن پستڪ جون هڪ هزار ڪاپيون پنهنجي خرچ تي ڇپايون آهن. ڪاپين جي پرشارت (نيڪال) ڪرڻ ۾ سنت، مهنت، ساڌو، پريمي، ڀڳت جن پورو پورو ساٿ ڏين. جيڪو لاڀ ٿيندو، سو رهيل واٽيءَ جي ڇپائيءَ ۾ ڪم آندو ويندو. جئن ته:

١- سنڌي ڀڄن (پريم واٽي) ڀاڱو (١٢)
٢- هندي پشپانجلي ڀاڱو (٢)
٣- پنجابي بيت ڀاڱو (٢)
٤- سنڌي سلوڪ ٤٠٠ سو کن
٥- ڪهاوتون ۽ چوٽيون
٦- جيون چرتر وڏو سوامي جنجو (پهلاج جيون مالها)

شرڌا جا شبد قول ڪيترن ڪوين سوامي جن جي گڻن وغيره تي ڪوتائون موڪليون آهن، انهن مان ڪي هن گلدستي (سنتن جي گيت) ۾ درج ڪيون ويئون آهن. باقي رهيل ڪوتائون يا اچا جن ڪي موڪليون

هن پستڪ ۾ پراچين سنتن جا چرتر ٻه نه آهن، جن ڏانهن منهنجي من ۾ وڏو آدر آهي. اصل ڳالهه نه هيءَ آهي جو سنت اننت آهن. انهنجو جاڻڻ، سڃاڻڻ، چرتر ڪٿا ڪرڻ ۽ ڇپائڻ جي شڪتي ئي مون ۾ ڪٿي آهي؟ هن ڪارڻ ۾ جن سنتن ۽ پريمين اسان جي سهايتا ڪئي آهي. انهن ڏانهن مان هردي سان ڪرتگيتا پرگهٽ ڪريان ٿو. هنن چرترن ۾ ڪجهه ڇپيل ۽ ڪجهه نوان چرتر پيل آهن جي هيٺين مهاتمائن جي سهڪار ۽ اُتساهه ڏيارڻ جوئي ڦل آهن. (١) سوامي شانتي پرڪاش اُلهاس نگر ٥ (٢) سوامي گڻپت پرساد سڪو ساڌ ٻيلو آگرو (٣) سوامي نارائڻداس امرڌام اُلهاس نگر ٢ (٤) سوامي گرمکداس اجمير (٥) سوامي وشمبر ديو اجمير (٦) ڀائي کانورام ۽ ٻين جو. هن ۾ جو ڪٿي ڪجهه سنوپٽو آهي، ان جو سارو آڌار ڀڳوت ڪرپا جو ۽ ڀڳوت ڪرپا جي پريرڻا سان ئي سهائتا ڪرڻ وارن سنتن ۽ پريمين جو آهي. مان ته دوشن جو ڀنڊار ئي آهيان. پنهنجيءَ ٿوري ٻڌيءَ ۽ شڪتي هيٺيءَ واسطي ستگرن سڀني سنتن ۽ پريمين کي ڪربنڌ پرارٿنا ڪريان ٿو. جن پوتر سنتن جي گيتن روپي اُمرت نديءَ ۾ ٽٻي ڏيڻ جو موقعو ڏنو.

داس ڌرم پرڪاش

(نمر نويدن) नृसिंह उपनिषद्

ॐ नृसिंहाय नमः ॐ

ॐ उग्रं महा विष्णुं ज्वलन्तं सर्वते मुखम् ।
नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्यं नमाम्यहम् ॥

هي شلوڪ شري ستگر ديو جي اشٽ ديو جـي آراڌنا جو آهي.

سنتن جا چرت سدائين نوان- منگل مي- ساتوڪي اسفورتي (فرتي) ڏيڻ وارا آهن جي سدائين چتن- من- سيوَن ڪرڻ يوگيه آهن. انهيءَ ڪري ئي هي سنتن جا گيت ڇپايا ويا آهن. آدرش ورتاءُ اندرين ۽ من ني وجيه- پوتر شيوا ڀاءُ- تياڳ- تپسيا- وشين کان ويراڳ- ڀڳوت ڀڳتي- پريم آديءَ جو سچو سروپ سنتن جي چرنن ۾ پرتڪيه (ظاهر) پراپت ٿئي ٿو. انهيءَ ڪري هن پستڪ (سنتن جا گيت) ۾ شيپ نالا ۽ چرت ڏنا ويا آهن. هن پستڪ ۾ سنتن جي وچتر ڀاونا جي پوتر ۽ مڌر جهانڪي ملندي ۽ سندن وچتر چرتر جي رس جو سواد پراپت ٿيندو. سنتن جي چرنن کي شرڌا ڀڳتي ۽ چت جي لگنتا سان پڙهڻ ۽ ڳائڻ ڪري درلڀ ڀڳوت ڀڳتي جي پراپتي ۾ سهج ملي سگهي ٿي. سنتن جو سمرن ۽ انهنجي نام جو اُچارڻ انتهڪرڻ کي پوتر ۽ ڀڳوان ۾ پريت اُپن ڪرڻ وارو آهي. انهيءَ ڪري هنجي تمام گهڻي اپيوگتا سمجهي ظاهر ڪيو ويو آهي.

ڪيائون ۽ ادياتمڪ وديا جو خوب اڀياس ڪيائون. ان ڪانپوءِ وديا ديوي سرسوتيءَ جو جاپ ڪري جڻ ساڪيات ديويءَ کي زبان تي هميشه لاءِ براجمان ڪري ڇڏيائون. پوءِ لڳا ڪوتا جو شري گڻيش ڪرڻ ۽ جلد ئي سڄيءَ سنڌ ۾ سڄي گلاب جي گل جيان ڪوتا جي سڳند پکڙجي وئي ۽ ٻري ٻري ڪان ڪونون اچڻ لڳيون. ٿوري ئي عرصي ۾ ڪوين ۾ سرتاج، عام ۾ لوڪ پريه ۽ سنتن. درويشن ۾ پيارا بڻجي ويا. سنڌن ڪوتا جي گهر سڄيءَ سنڌ جي ڪنڊ ڪڙڇ مان ٿيڻ لڳي. ڪيترن ئي ڪوتا پريمين، راڳين ۽ سنتن جي زور ڀرڻ تي ولاسن جي روپ ۾ جڳن ۽ ميران ولاس، ڪرشن ولاس، برج ولاس وغيره نالن سان ڪتاب ڇپائي ظاهر ڪيائون. پوءِ ته هيڪاري موج مچي وئي جو سنڌ جي آدي استانن جهڙوڪ سنڌ ساڌ ٻيلو سوامي هرنامداس ٽلهي وارا سوامي پريمداس، مانجهندن وارا سوامي ترمداس، گيرلي وارا سوامي مهرداس، لاڙڪاڻي وارا سوامي اچل پرساد ۽ ٻين به ڪيترن استانن مان ورسين، ميلن، ڇپاي ڪرڻ ۽ گدي استاپن جهڙن شڀ ڪارين لاءِ به ڪونون اچڻ لڳن پوءِ ته جڻ نيم ٻڌجي ويو ته جتي به ميلو ملاکڙو ٿئي اتي ڪوي ڀلاجرام جو هجڻ لازمي ئي ويو.

اهڙيءَ طرح سڄيءَ سنڌ جو رٽن ڪري آخر سنه ١٩٣٠ع ۾ سنڌ حيدرآباد ۾ ڀلاجهوري نالي سان آشرم

اوم نرشنگهايه نمه اوم

سنڌين جو سرتاج ڪوي

(سوامي ڀلاجرام جي مختصر جيوني)

سنڌي سماج ۾ ڀيا ٻه ڪيترائي ڪوي ۽ شاعر ٿي گذريا آهن ۽ هيئنر پڻ آهن. پر انهن سڀني ۾ ڪوي ڀلاجرام جي ڪوتا (جا آڌياتمڪ ۽ سماجڪ اوٺاڻ جي آرسي آهي) سمجهڻ ۾ سولي تڪ ٻولي ۾ پوري ۽ اکري لفظن ۾ سرتاج آهي.

اهڙي ڪويراج سوامي ڀلاجرام جو جنم ١۴ جنوري سنه ١٨٩٣ع آرتوار مڪر سنڪرانت مانگهه سنبت 1950 منگل ڏينهن صبوح جو ڏهين ٻجي ڪاهي ڳوٺ تعلقي سکر سنڌ ۾ مکي مدن لعل جي گهر ٿيو. سندن ماتا جو نالو ويڄهار ٻائي ۽ سندن گروءَ جو نالو سوامي شامانند ڀارتي هو.

هنديءَ جي هڪ چوڻي موجب:

"هونهار ٻروان ڪي هوت چيڪني پات"

يعني اهڙن مهان آتمائن جي ڄاڻ ننڍي هوندي کان ٿي سندن آچار، وهنوار ۽ ويچارن مان پرگهٽ ٿيندي آهي. سو ڪوي ڀلاجرام جن ٻه ننڍي هوندي کان ٿي گوڙهه ويچارن ۽ اگاڌ انڀوءَ ۾ غوطا پيا هڻندا هئا ۽ ودِيا پراپت ڪرڻ لاءِ وجهه پيا ڳوليندا هئا. آخر ٻارن سالن جي ڄمار ۾ سوامي شامانند ڀارتيءَ کي وڃي گرو

ڪجھہ اُنان جا تھيل ڇپيل ۽ ڪجھہ ھٿ ناھي ھر سال
ڪونہ ڪو نئون ڇپيل جو ڪتاب ڇپائيندا رھيا.

سندن ڪتابن جي لسٽ ھن پستڪ ۾ پڻ درج ٿيل آھي. ان ڪانسواءِ ڇپائيءَ جو "پھلاج پريم واڻي" (پاڳو پارھون) پڻ سندن ھوندي ئي ڇپيل ھو.

ڪال ڳتي ٻولان آھي جو ڪنھن چيو آھي تہ:

"ڪال ڇڏيو ڪنھڪي ڪينڪي جو جڙيو مڇھہ جھان
رانوڻ ٻاران نا رھيا، نڪي نڪل سدا نيشان
ويا ڪرشن جھڙا ڪان، اسين ڳالھہ ڪيون پوءِ ڪنھجي"
"جو آيا سو چلسين، سڀ ڪوئي آئي واريءَ"
"امر امر ويا مري، نڪيا ڪين نڪن
رھندا رھيا ڪين ڪي، جڙيا ڪين جڙ
وسڻ وسن ڪين ڪي، ٻڌا ڪين ٻڌن
سنت مھنت وڃن، ڪيئين "ادا-ئي" جڳہ مان

٢٣ مئي ١٩٦٨ع برابر جيٺ ڪرشن پکيہ ٻارس سنبت ٢٠٢٥ وسپت ڏينھن صبوح جو ٣ بجي ھن فاني دنيا مان ڪوچ ڪري وڃي برھم لين ٿيا. سندن ٻارھي جو ڪريا ڪرم سنائن ڌرم موجب ڪيو ويو ۽ ان ئي ڏينھن سندن آڏڪاري چياي شري نارائڻ پرڪاش کي مريادا موجب استاپن ڪيو ويو.

شري نارائڻداس سوامي پريمداس
امر ڌام- الھاس نگر ٢
چيٽي چنڊ سنبت ٢٠٢٧ برابر ٧ اپريل ١٩٧٠ع

ٻرپا ڪيائون جو تورَي ئِي وقت ۾ وڏي ناليءَ ني وڃي رسيو. آشرم ۾ ڪٿا ڪيرتن جو ۽ نيم رکي ماڻهن جي دلين کي پاڻ ڏانهن ڇڪيو. آشرم جي شوڀا لاءِ سوامي ڀڳلاجرام جن پنهنجي اشٽ ديو ”شري نرسنگهه ڀڳوان“ جيئنتي اتسو ۽ وڏي ڌوم ڌام سان ملهائڻ شروع ڪيو جو ويساک شڪل چوڏس ڏينهن ٿيندو آهي.
٣ ڏينهن موج متي پيئي هوندي هئي ۽ ڪٿان ڪٿان جا سنت- مهنت راڳي شبدي ڪٿا واچڪ ۽ ودوان اچي آشرم جي شوڀا وڌائيندا هئا.

چوندا آهن ته ”سدا نه اِس جڳه جيوڻا سدا نــه ڪالي ڪيس- سدا نه سهاڳڻ ستي ڪا- سدا نه راجا ديس“
اوچتو ١٥ آگسٽ ١٩٤٧ع ۾ هندستان ۽ پاڪستان ٿيو جنهنڪري پاڪستان مان هندن کي لڏڻو پيو ۽ سڀ ڪنهن وڃي هندستان جي ڪنهن ڪنڊ ڪڙڇ ۾ پاڻکي وسايو.
سوامي ڀڳلاجرام جن ۽ ڀريائين ٻرج ڀومي ٻندرابن ۾ آيا ۽ سال کن رهي اجمير وسايائون، پر اتي ۽ آنند ڪونه آيــن ۽ آخر اچي ديولالي ڪئمپ (ناسڪ) ۾ ساڳيو ئي سنڌ وارو ڀڳلاجپوري (ٻاٻا جي باغ) ناليءَ سان استان ٻرپا ڪيائون ۽ ساڳيو ئي ميلو ۽ منڊل اچــي رچايون، گويا سنڌ کان ۽ سرس پئي لڳو.
ڪوٽا جي ڪاريه کي پڇاڙيءَ تائين قائم رکندا آيا ۽ ڏاڍي محنت ڪري سنڌ ۾ ڇپيل ولاسن جي پڃن کي نئين سر ڀاڳن جي روپ ۾ ڇپائي پڌرو ڪيائون.

بابا جي ڪا باغ، آنند روڊ،
ديولالي ڪئمپ (ناسڪ)

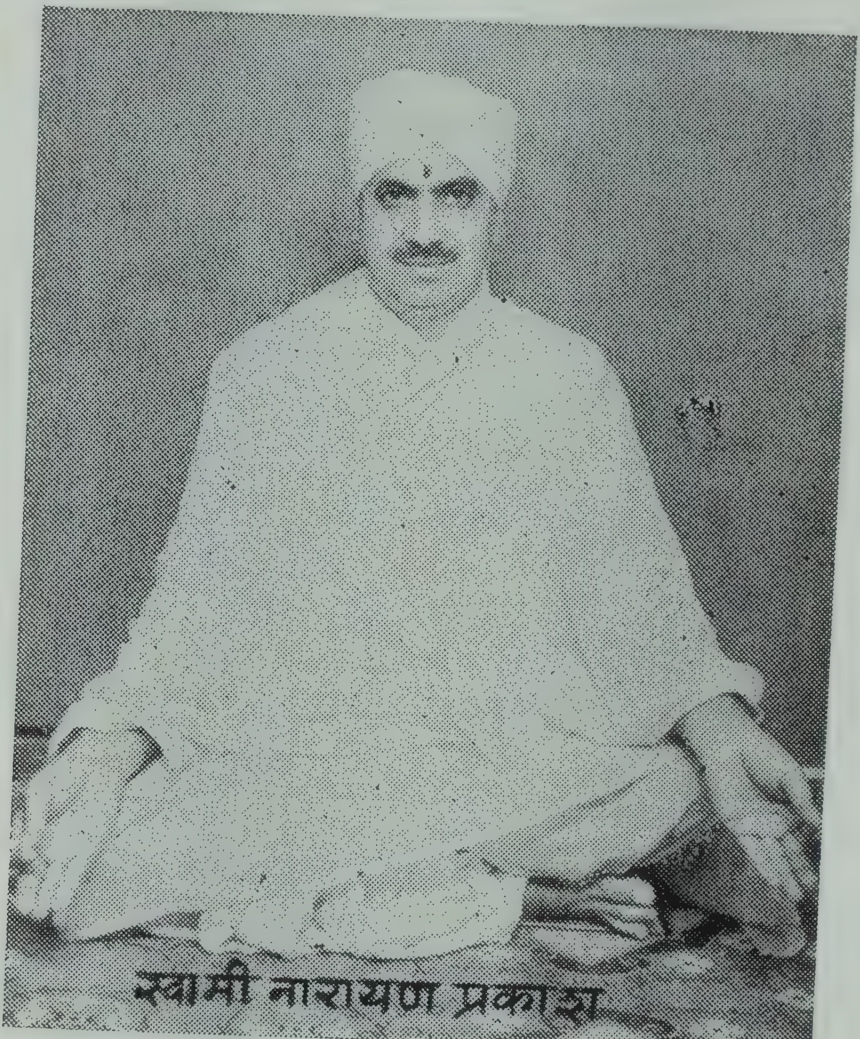

ورتمان- سوامي نارائڻ پرڪاش

سلوڪ

شانت مڪتي ڏان ڏو - ديوو ٻڌي وشال
نارائڻ تيري شرڻ هئہ - ڪرو سرو نهال

—o—

ست چت آنند روپ نمر - ستگر ديئن ديال
ڪرپا ڪرو هرو ڀرم - ڪاٽو جم جنجال

—o—

سري ستگر ڀهلاج - ٻاجهہ ڪئي ٻالڪ مٿان
سيڙ هند جو شرومڻي - ڪوي رتن ڪويراج
نديڙي ٻان وڏڙو ڪري - ڪئي مهر مهراج
سڀ سرڪاري ساج - رکي نارائڻ سندي

—o—

اڄي ديولاڻي ڏسو - ٻاٻاڄي جو ٻاغ
آهي آنند روپ تي - موهن سندو ماڳ
ستسنگ ۽ گرڻ گيان جو - ٿو چمڪي روز چراغ
نارائڻ نصيب جو - هٿي جتي ٿو ڀاڳ
ملي ملهايو قاڳ - گرمک گر چرڻن ۾

—o—

سري ستگر چرڻن (ڀهلاج) سندو - ڌريان سداءِ ڌيان
چوراسي چڪر مٽي - ٿئي نت ڪلياڻ
پوت ٻڌي کي اي ملي - ۽ ٻرڻ ڪلي زبان
تنل من سبنل ٿئي - وڃي غير گمان
اهڙي ستگرو ديوتان - ڪيان تن من ڌن قربان
نارائڻ نسر ٻساڻ - ملي پد ڀهلاج جان ٻ

ॐ

شري نرسنگهاير نمه

سنتن جا گيت

رچيندڙ:- شري سوامي ڀهلاجرام ڪويراج

वंदउं संत समान चित हित अनहित नहिं कोइ
अंजलि गत सुभ सुमन जिमि सम सुगंध कर दोइ ॥
भक्त भक्ति भगवंत गुरु, चतुर नाम बपु एक ।
इन के पद बंदन किएं, नासत बिघ्न अनेक ॥

ڀڄن راڳ ڀيرو (١) سنت مهما

طرز:- ڌن ڌن مورت ڪرشن مراري

ٽل- ڌن ڌن سڀئي سنت سڄارا،
اَمبرت وڏي جاڳي جيڪي
ڀريو جڳن تا پيارا، ڌن ڌن......

١- اَنمبرت وڏي جاڳن جيڪي،
ڀريو پسن تا طالب ٽيڪي
نسنگ رهن تا نيارا، ڌن ڌن......

٢- اَنمبرت ويلو آنند وارو،
ڪليل ڌٽيءَ جو هي دعارو
وچن ويراڳي ويچارا، ڌن ڌن......

ڪٽي ڏسڻ تان ٻار ڪلي پيو،
ساهہ وڏو سنت سچي ٻڇي
۴- ولڀرام جي ننڍڪال جي، وڻنا ٽالهي ڪيائي
ديويداس ڏي ماڻهون مڪو.
هي وڻنا ليکي ۾ لاهي
چيو ٻائي ديويداس گھمي تو،
جھٽ پٽ گھر ۾ اچي اچي
۵- ڪتو مٺل وجهي ڳوڻ چڙي ويا،
ٽيڪون رام جي هٿ تي
ڪٽي اچانڪ ڳوڻ ڇنڊي تان،
ڪتو ڪري پيو پٽ تي
ڪتو هليو ويو ڪُون ڪندو،
ٻاٻي بيٺو ٻڇي ٻڇي
۶- ڏيون ماءُ جو ٻار سڪي ويو،
پيٽ ۾ ڇوڪر ڇوڏو
پنگ ڇڪي ڀڳوان ڏني چيو،
ڇوڏي مان ٽيندو ڏوڏو
ڏوڏي مان رام ديال ٺٽي پيو،
محبت ۾ نر مچي مچي
۷- ٻاڻ چيو "ٻهلاج" ڌڻي درويش ٿي منهنجا مودي
مان ٻيي گھڙي تن ڪان ٿي ونان،
جو ونن غضب جي گودي
جن جن جاڻي تن تن پاتي،
ٻيا ٿاٿا سپ سپ ڏچي ڏچي

٣- ڏرو "ڀلاج" ها صورت ساڳي؛
نام ڄپيائون جاڳي جاڳي
سک چڙ يائون سارا، ڏن ڏن......

ڀڄن راڳ ڀيروي (٢)

طرز: جهوم جهوم کي دو ديوالي

ٽل- درويشن جي دعا دنيا ۾،
کهڙا رنگ ٿي رچي رچي
ٻڌندڙ تاري مٺل جيئاري،
ٻاهه مڇهان پئي ٻچي ٻچي

١- بيڪس جي تربت تي آيو، ڪنئيو ٻاڻ ڪٽائي
چيئين ٻرائي يار ياراڻي، ٻاڙج عرض اگهائي
آندران عاشق چيو ڪنئيا،
معافي تي ٻارين ٻچي ٻچي

٢- پرسومل جو پوٽو ٻڌي ويو، وسڻرام جي ٽڙ تي
چيئن اهي ڏيو لال مونکي،
ن ت. ڏرڻو هٽان ٿو در تي
ڪٽي ڏسن تان وسڻرام جي،
کلهن تي نينگر نچي نچي

٣- مٺل ٻار ڪا مائي ڏئي وئي،
ڪنور رام کي ڪوڏ ڪري
ڪنور رام پئي جيئرو سمجهي،
لوليون ڏئي پيو لوڏ ڪري

ڀڄن راڳ ڀيلو (٤) سنتن جي رهڻي

ٽل- نيم ساڌ يل هو سوامي هرنامداس جو،
پريم ساڌ يل هو سوامي آتم پرڪاش جو
١- ڀيهڻ ساڌ يل هو ڀڳت ڪنور رام جو،
ويهڻ ساڌ يل هو ڀائي اَمرداس جو
٢- ڪرڻي ساڌ يل هئي ڀائي ڪندنداس جي،
رهڻي ساڌ يل هئي سوامي ڌرمداس جي
٣- پڙهڻ ساڌ يل هو سوامي ڀڳترام جو،
ڀڄن ساڌ يل هو سوامي ٽيئون رام جو
٤- شيوا ساڌ يل هئي سوامي گوتمانند جي،
ڪٿا ساڌ يل هئي سوامي شامانند جي
٥- ورتي ساڌ يل هئي ڀائي ڌرمداس جي،
سرتي ساڌ يل هئي سوري نارائڻداس جي
٦- سهڻ ساڌ يل هو سوامي ڪرشن گر جو،
سبق ساڌ يل هو گسائين چيتن گر جو
٧- ڳائڻ ساڌ يل هو ڀائي پنجورام جو،
وڄائڻ ساڌ يل هو جاجڪ ويرورام جو
٨- ٻاڻي ساڌ يل هئي ڀائي اَچل پرساد جي،
ڪوتا ساڌ يل هئي ڪوي "پهلاج" جي

ڀڄن راڳ ڀيروي (٥) وڇوڙو

طرز- دو هنسون ڪا جوڙا بڇڙ گيا ري
ٽل- هي جڙيا جي جوڙا، سي وڇڙي ويندا ڙي
منان ڪي سمجهو محبوب، موٽي ايندا ڙي

ڀڄن راڳ ڪنسي (۳)

طرز: مديدا نہ ديکا تو ڪڇ ڀي نہ ديکا

ٽل- جني درويشن جي دلڙي وتي آهہ،
اُنهن جي ڀي دلڙي رنگ ۾ رتي آهہ

۱- وتي دل گرن جي لهڻي ۽ ٻاٻي،
جڳت گرهڻي ويا ٽڙيا ڪين تاٻي
ٻجهامي نہ اَج تائين، تن جي ٻتي آهہ

۲- پنگو ٻاروشاهہ ٻي، رمز سان رسي ويو
ذريءَ پڪ پيٽڙ سان، وسط شاهہ وسي ويو
دعا عاشقن جي اَگهاڻي اَتي آهہ

۳- وتي دل ڪنور، سنت ستارام جي هٿي
ڇٽن جي ڪٽن تي، مهر جام تي هٿي
نٽيو ۽ وڏو اڄ، سندس ڙٻارتي آهہ

۴- سوامي ٽيئون رام دل، وتي آسورام جي
ننڍيئي ملي وئي، نظر ڪيس نام جي
ڏسو گهر گهر تي ۾، رهي آرتي آهہ

۵- ٻلا شاهہ دلڙي، عنايت جي ورتي
صفا ڪئي سعيد تي، سنڌاسن جي ذرتي
جهڙو چيت تن لئہ، تهڙي ڪتي آهہ

۶- ڪنياريءَ جي دل ۾، ڀهلاج پيئو
نهائيءَ ۾ نرمل، ڏسي نام ويئو
ڏٺي درويشن ۾، فرق نا رتي آهہ

ڀڄن راڳ ڀهاڙي (٦)

سوامي شاماننّد صاحب ڀارتي- سنڌي ڀاشالا هردوار
طرز- تيري دعار کڙا ڀڳوان
تل- منهنجا شام شنڪر ڀڳوان،
اوهان جي ڪنکل ۾ شالا
هوا سي سنياسي سلطان، وڏا ها گياڻوان گڻوان- اوهان جي...
١- شڪارپور سنڌ واهه ٿي، اصلي هو آکاڙو
شنڪر ڀارتي شهر شهر ۾، نر نه هٺي ويو نارو
ڀنيان ٿيو راماننّد رس کان،
هيو ديلي ڀاشي جو اڳوان- اوهان جي......
٢- گوتماننّد هو ٿيون گاديسر، گوتم رشي ها چوندا
وڏا وڏا جوڳيسر جوڳي، جنهنکي پيرين ها پوندا
هيا سي نهنا ۽ نرمان،
سدا ها شيوا ۾ ساوڌان- اوهان جي......
٣- چوٿون نمبر سوامي شاماننّد جن، ويو هيا وگياني
قائم دائم ڪنکل ۾ آهه، آشرم سنڌن نيشاني
ڀنيان سوامي سهجاننّد ستيوان،
ٻٽائي ڀاشالا پرڌان- اوهان جي......
٤ هاڻي سوامي ڪرشناننّد آهه، مٿان نجاننّد سوامي
ڪري "پهلاج" ٻي داس هو دوجو،
همت همت ٿيندا حامي
سائين مهر ڪندا مهروان،
ڪندا شل مشڪل کي آسان- اوهان جي......

١- ڪيڏانهن لڇمڻ ۽ سيارام جو، ويو جوڙو هلي
ڪيڏانهن گهنشام ۽ بلرام جو، ويو جوڙو هلي
ڪيڏانهن سترام ۽ ڪنور رام جو، ويو جوڙو هلي
ڪيڏانهن ٽيئون رام ۽ گوالارام جو، ويو جوڙو هلي
وري اهڙا عاشق ڪي، مشڪل لهندا ڙي

٢- ڪيڏانهن پاروشاهه وسڻ رام، سندو جوڙو ويو ؛
ڪيڏانهن هرچو رام ڌرمون رام، سندو جوڙو ويو
ڪيڏانهن ٻلارام پاشارام، سندو جوڙو ويو
ڪيڏانهن ڏاندو رام هوتو رام، سندو جوڙو ويو
اهڙو پريم پيالو ڪي ورلا پيئندا ڙي

٣- ڪيڏانهن ديوداس ايسرداس جو، ويو جوڙو ڏسو
ڪيڏانهن ڪمياداس ڌرمداس جو، ويو جوڙو ڏسو
ڪيڏانهن ٿهليارام ڪندن داس جو، ويو جوڙو ڏسو
ڪيڏانهن پوڄراجا ڪاليداس جو، ويو جوڙو ڏسو
گلا ساڻ نيندا ڪي نيڪي، نيندا ڙي

٤- آئي "پهلاج" پکن وارو اهو ميلو آدا
ٿڪيو ڪوئي ڏينهن ڪوئي رات، ڪوئي ويلو آدا
ڪنهنجو گرو اڳيو ويو، ڪنهنجو ويو چيلو آدا
ٻيو بنياد ڪان اهو پانڌو، آهي پيلو آدا
قائم ڪنهنجا جوڙا، نه هردم هوندا ڙي

۴- اُن ڪاشي سين آ ڪر آشرم،
ڪنکل مانهن بنايه گئي
پرت اوستا وهان بتائي، آخر سواس سمايه گئي
جيتي جي ششيه سهجانند کو، آسن پر بنلايه گئي
آيُو بڙي دي ايشور اُن کو،
کهي "پرهلاد" پياسي جي

ڀڄن راڳ ڀيروي (٨)

طرز: جڏي ياڳـــ ڏٺي تو پيڙو
ٽل- سوامي شامانند سنياسي، هوا شڪارپور جا واسي
۱- گروءَ شنڪر کان گيان پرائي، پاٺون پد ابناسي
جوڳن وارو جهد ڪمائي، ڪاٽي جم جي ڦاسي
۲- گروءَ پڇاڙا گدي تياڳي، قبول ڪيائون ڪاشي
سنگي ڪيائون سات بيلي جو، اچل پرساد اُداسي
۳- ڪنکڙي ۾ ڪتيا ناهي، وينا تي وشواسي
برهم شروتري برهم نيشٽي، ها انترمک اپياسي
۴- گنگا ڪناري عمر گذاري، تيا ونکنٺ جا واسي
شيوا ۾ ست سال سواميءَ سان،
هو "پهلاج" پياسي

ڀڄن راڳ پهاڙي (٩) سوامي سهجانند پارتي

طرز: مرڻ ويلي مون اڳيان
ٽل- سوامي سهجانند تنهنجو، اَمر نالو ٿي ويو
اَمر نالو ٿي ويو ءِ، اَجر نالو ٿي ويو

پڇن راڳ پيروي (٧)

طرز- سنو سنو يي دنيا والي

ٽل- ستگرو ميرا مهان پرش ٿا، پرم هنس سنياسي جي

نام آپ کا سوامي شياماننډ، پارٿي پارتواسي جي

١- بيس ورش کي اوستا ۾ سڀ،

ويد پاونا پاڇ گئي

تياگ دئي تن من کي ممتا، لگن رام سين لاڳ گئي

گيانوان گرديو ملا تب، جوت برهم کي جاڳ گئي

شنکر آنند ستگر پايا، الک پرش آبناسي جي

٢- بيس ورش تک شيوا هي ۾

ستگر ساٿ سوامي ني

انتر کي لک سيو کرته سڀ،

مانو انترايامي ٿي

ويد وديا اؤر برهم بوت کا، بوت پاءِ وشرامي ٿي

مها ويوڳ ملا ستگر کا، هوگئي سرڳ نواسي جي

٣- ويوڳ اسي ني سوامي جي کا،

انتهکرڻ اداس کيا

شهر شکارپر ڇوڙ چلي جا،

آئر کاشي ۾ واس کيا

بارهه ورش بئٺ اک آسن،

يوگي يوڳ ابياس کيا

ساڌ بيلي کا سوامي ساٿ ٿا،

اچل پرساد اداسي جي

٢- پڙهي ويد ۽ ودوان بڻيو،
ياري پندتن ۾ پرڌان ٿيو
گر گاديءَ جو اڌشٽان ٿيو،
ڪٽوان ونڊو گڻ راسي هو

٣- سنڌي پانشالا نرمان ڪئي،
پاڙهي پاڻ وديا ويهي دان ڪئي
ڪل ڪايا مايا قربان ڪئي،
سدا رکندو ورتي آڪاسي هو

٤- جيڏو وديا ونس ۽ مان هيو
تيڏو هٺ نه منجهس ايمان هيو
جهڙو نالو تهڙو ڌيرجوان هيو،
برهم نيشٽي برهم ولاسي هو

٥- گنگا ماتا سنت سنڀاري وتو،
پنهنجي وير ۾ وير وهاري وتو
"پهلاج" انهيءَ پرم پد کي پهتو،
جو آدي پد ابناسي هو

ڀڄن راڳ ڀيروي (١١)

طرز: توکي گليءَ گليءَ تو گايان

ٽل- سوامي سهجانند سنياسي، هيو يارتي يارتواسي

١- شڪارپور جو شهر هو شاهيءَ
سنڌڙيءَ ۾ جڻ ڪاشي
ديهه ڌري داتا اُت آيو؛ شيه ڏن هو شيه راسي

١- جوان جوانيءَ ۾ آچي تُون، شرڻ سنتگر جي وَٺي
اچڻ سان تنهن جي اندر ۾، جڻ اُجالو ٿِي ويو
٢- سرت سيوا ۾ رکي ءِ، ورت وديا ۾ رکي
سنتگرن جو تو مٿان ڪرم، نينهن نرالو ٿِي ويو
٣- سک ڏسي سيوا ڏسي، سنياس سنتگر هو ڏنو
ڪنڀ چؤراسيءَ سمپن، هي هوجمالو ٿي ويو
٤- پاڻ وديا کي پرائي، دان وديا جو ڪيو
تيار تنهنجي پيار سان، وهوا وديالو ٿي ويو
٥- شام شنڪر جي گدي، ويهي وسائي وڙ تو
دل تنهنجيءَ جو ديوتا، قائم ڪشالو ٿي ويو
٦- اَنت نا اوکي ڏٺم، ۽ ڪشٽ نا ڪوئي ڏٺم
ساس تنهنجو ساس ۾، سهجي سکالو ٿي ويو
٧- گود گنگا ۾ وڃي اڄ، وڙ تو واسو ڪيو
پاسو اڄ ”پهلاج“ جو هاءِ، يار خالو ٿي ويو

ڀڄن راڳ ڀيرَوي (١٠)

طرز: سچو سنتن جو ٿئي سنگ ڙي ادا

ٽل- سوامي سهجانند سنياسي هو،
هردوار ڪنکل جو واسي هو

١- هٺيو جوان جوانيءَ ۾ جوڳي جٽي،
سوامي شيامانند جي شرڻ وٺي
سنياس وٺي هٺيو سنت سٽي،
آنند مک اپياسي هو

١- سوامي شياماند جي شيوا جو،
ترت مليو تنهن کي ڦل تازو
ستگر ساڄو- نام نواڄو- سنت سڀاڄهو،
سنت سڀاڄهو، ڪميا جو خزانو ڪيما ونت ٿي ويو
٢- شڪارپور شنڪرانند سوامي،
شش تنين جو شياءانند سوامي
انتريامي- ناميگرامي- هردم هامي- هردم هامي،
هي نه ڳادي ڌر ڳڻ نت ٿي ويو
٣- سنت سڀاڻو نهنو نماڻو، سڀ سمپردائن کي سڀاڻو
گهوٽ گهراڻو- شان شاهاڻو- ٽانءِ نه ٽاڻو،
اٽانءِ نه ٽاڻو- وڏو ودوان وديا ونت ٿي ويو
٤- ڪنکل جت گنگا مهاراڻي،
پاٺشالا ٺاهي سنت سياڻي
ڏي اَن پاڻي- سنسڪرت واڻي،
مفت پڙهائي، مفت پڙهائي
اهڙو اپڪاري، ادم ونت ٿي ويو
٥- سرهو سانگ ڪري سنياسي، گنگا سمايو گنگا واسي
ليائي تن ناسي، ٿيو ابناسي،
ٿيو سک واسي، ٿيو سک واسي
نهچل پد پائي، نشچنت ٿي ويو
٦- داس ”ڀهلاج“ پيءُ در جو آهي،
گولو انهيءَ جي گهر جو آهي
وديا پرائي- ڪوتا ٺاهي،
پيو گڻ ڳائي، پيو گڻ ڳائي
جيڪو اِلي آيو، جس ونت ٿي ويو

٢- ويهن ورهين جي وير وهيءَ ۾، نيارو ٿي نرواسي
شرڻ سوامي شياماننـد جي پيو،
جوڳي ٻڻي جگياسي
٣- شيوا ڪري سنياس وٺائي، سنبت هو ڇوراسي
پرمهنس جي پدوي پائي،
ڪٽي ڦرڻن جي ڦاسي
٤- هڪ ڪنکل ۾ گنگا ڪنڌو، جتي رشي رهواسي
نيون ستگر پي ساڻ سدائين، وديا پڙهيو وشواسي
٥- گرن پنيان گر گادي پائي، سنبت هيو ڇهاسي
رشين منين جان راڄ هلايو، ماري من مواسي
٦- شيام گرو شنڪر هو ڏاڏو، هي برهما ويد اپياسي
نيڪي ديو جڻ ديهون ڌاري، هٽيا صاف سنياسي
٧- سنڌي پاٺشالا ڪنکل ۾، کولي گروءَ ويا ڪاسي
ساڌو برهمڻ وديا پرائي، سنڌي چاهي هندواسي
٨- جيت سڌي نؤمي تت نرمل،
ٿيا وئڪنٺ جا واسي
هو ٻه هزار سنبت ۽ ارڙهان، پاتو پد ابناسي
٩- ڪرشنانند پنيان ڪنکل ۾، شش سندس شهواسي
پاٺشالا "پهلاج" هلائي، گرن جيئان گڻ راسي

ڀڄن راڳ ضلع (١٢)

طرز: اڪ پرديسي ميرا دل لي گيا

ٽل- سوامي سهجانند سچو سنت ٿي ويو،
مها منڊليشور مهنت ٿي ويو

۴- سناتن ڌرم کي اوچو، وڌرمي وار ڪرڻي ٿي
ٻڌيچا ٻڌ-کنڊي جي ڪا، ويرائون سين ڇايا ٿا
۵- راڄي ڪيا مهاراڄي، چرنن ۾ سر جهڪائي ٿي
ڪري "پرهلاد" ڪاشي ۾، بنا ڪر گيت گايا ٿا

ڀڄن راڳ ڀاڳ (۱۵)

سوامي هرپرساد- شري سڪو ساڌ ٻيلو

طرز: ميرا دل توڙي ني والي

ٿل - هري جو روپ هردم ها،
س هرپرساد سوامي جن
دنيا جي موه مايا کان، هوا آزاد سوامي جن
۱- وڏا ودوان ۽ گڻوان، ۽ جسوان ها جوڳي
وسائيل هندوجاتي کي، ڪيو آباد سوامي جن
۲- مهمه سري ساڌ ٻيلي جا، هئا مشهور ملڪن ۾
سناتن ڌرم جو سنڌ ۾، وڄايو ناد سوامي جن
۳- لڳائي چانوڻي ڇيتر، ڪنين جي خوب ميلن ۾
غريبن ۽ اناٿن کي، ڏنو امداد سوامي جن
۴ هئا "پهلاج" سوامي جن، اداسي ڀيک جا پوشڪ
وٺي ويا برهم آنند جو، سچو پڇ سواد سوامي جن

ڀڄن راڳ ماڍجهه (۱٦) سوامي آتم پرساد

ٿل - سچا سي سنت سرور ها، آتم پرساد سوامي جن
گڻن ۽ گيان جا گهر ها، آتم پرساد سوامي جن
۱- پري ها سڀ پچارن کان،
وشيه توڙي وڪارن کان

ڀڄن راڳ مانجهه (١٣)

سوامي وڻڪنڊي- سري ساڌ ٻيلا ممبئي

ٽل - ست روپ ۽ ستيشور، ها وڻڪنڊي سوامي
يوگين ۾ خود يوگيشور، ها وڻڪنڊي سوامي

١- نرموه نروڪاري، ويدانت جا ويچاري
گڻوان ۽ گڻيشور، ها وڻڪنڊي سوامي

٢- ٻنڪنڊ گهميا ها جهنگ جهر، اوڌوت ٿي ڏگمبر
خود جنم کان جتيشور، ها وڻڪنڊي سوامي

٣- سانده سماڌ لائي، ويهندا ها لو لڳائي
ساکيات پاڙ ايشور، ها وڻڪنڊي سوامي

۴- "ڀهلاج" مست من ۾، ڏينهن رات ها ڀڄن ۾
ٻڌوان ٻڌيشور، ها وڻڪنڊي سوامي

ڀڄن راڳ ڪلياڻ (١۴) سوامي هرنامداس صاحب

طرز: تيري ڪوچي ۾ ارمانون ڪي

ٽل - هري هرنام ٻن ڪرڪي، هري ڪي ڪام آيا ٿا
هري ڪي ڪام ڪو ڪرڪي،
هري ۾ جا سمايا ٿا

١- سندو درياهه ڪي مڌ ۾، ٻنايا ساڌ ٻيلي ڪو
جئسي ڀڳوان وشنو کير، ساگر ۾ سمايا ٿا

٢- جنڪ جم راج ۾ رهه ڪر، رهي نرليپ مايا ۾
رشي ارمهرشي جئسي، جيون اپنا بتاتا ٿا

٣- سدا لڇمي ٿي سيوا ۾، آگيا ۾ اَن پورڻا ٿي
ڀنڊارا ڀڄن ڀوڄن ڪا، اکنڊ ٽمڻي چلايا ٿا

١- گلن جو هار پائي، چندن جو تلڪ لائي
چرنن تي سر نمائي، ستگر جا گيت ڳايو
٢- چرن جو ڌوئي پاڻي، پيئو سو امرت جاڻي
ستگر ڏيندو ساٿي، نئڙي سر کي نمايو
٣- آرتي ۽ ڌوپ ٻاريو، ستگر تي سو اتاريو
ستگر تان تن من واريو، جئه جئه جئه جئه ٻلايو
٤- چرنن جي خاڪ لايو، ورتانا جو انگ ڦاهيو
مڪتي "پهلاج" پايو، لاهو پيي تي سڄيو

ڀڄن راڳ ضلع (١٣)

سوامي آتم پرڪاش پيرگوٺ ڪلياڻ ۴

طرز: نر رام جي نام سان پيار ڪيو

ٽل- آتم جو پرڪاش اچي، سوامي آتم پرڪاش ڪيو
درشن سان دک دور ٿيا ۽ اندر جو اگيان ويو
١- صورت سهڻي سوامي جي،
جا من کي موهي موهن جا
درد مٽي ويا دوکن جا،
جو پيرن اچي هڪ وار پيو
٢- لفظ لفظ ۾ سوامي جي،
جڻ جادو پريل هو جوڳن جا
منتن ۾ سو موهيو ٿي،
جڻ ناڻگ مرليءَ تي اچي نيو
٣- پريم ڪري "پهلاج" گرن جي،
شيوا جن سک ساڻ ڪئي
ڀؤ ساگر جي پيڙن ڪان سو، پل هڪڙي ۾ پار ٿيو

ڀڄن ۽ ڀاوَ ۾ پڙ ها، آتم پرساد سوامي جن
٢- تياڳي ها ويراڳي ها، انتر جا پٽ سڄاڳي ها
ننگي نيهي سچانر ها، آتم پرساد سوامي جن
٣- هندوجاتيءَ سندا هامي، سناتن ڌرم جا سوامي
ديا ۽ ڌرم جا در ها، آتم پرساد سوامي جن
٤- اندر ٻاهر اُداسي ها، سدا ”ڀهلاج“ پياسي ه
وديا جا پٽ ڌرندر ها، آتم پرساد سوامي جن

ڀڄن راڳ پيلو (١٧)

طرز: ڪوالي

ٽل- سچا فقير ها، آتم پرساد سوامي جن
ڀيرن جا ڀير ها، آتم پرساد سوامي جن
١- وهيا ٿي راج ۾، نرليپ گل ڪنول وانگي
ميرن جا مير ها، آتم پرساد سوامي جن
٢- سدائين لين پرڀين ها، نجانند ۾
گٽي گنڀير ها، آتم پرساد سوامي جن
٣- ھٽايائون سواس ڪي، سري رام نام جي مالها
سدا سڌير ها، آتم پرساد سوامي جن
٤- پڪا ”ڀهلاج“ سناتن، ڌرم تي سوامي ها
سچا هندو وير ها، آتم پرساد سوامي جن

ڀڄن راڳ پيلو (١٨) ڀير ڳوٺ

طرز: ٽاٽي لڳا ڪي مانو

ٽل- ڏاري اوتار سوامي آتم پرڪاش آيو،
داسن جي لاءِ داتا ڏاري هيءَ ديھ ڏايو

٢- نسنگ جي نت سرکي پياري،
سنتن جي پرڻ سيوا سيکاري
اَٿر اُتاري- هلي گردعاري- وڃن ويچاري،
تہ ڏي پوء تڪين- پت اَچل......

٣- پوء ڏي پت کي سنت سڃاڻي،
جيڪو پڌائي پوڌ جي پائي
ويد جي واڻي- جاڻ گي جاڻي- ساڻ ٿي ساڻي،
پت تان خيال ڪٽي- پت اَچل......

۴- اوهو ٿيندو اصل اُداسي،
سوامي وانگي صاف سنياسي
نهنگ نراسي- سدا سک راسي- اصل اپياسي،
هرکو ڳالهہ ڳٽي- پت اَچل......

٥- امڙ ٻي اهڙي- پت ٻي اهڙا،
"پهلاج" اچل سوامي جهڙا
هڪ ٿي ويڙا- پسند ٻي پيڙا- هت هت نهڙيا،
ڪر ياڳن وارو هٽي- پت اچل......

ڀڄن راڳہ ڀيم (١٦)

طرز: توڙ دو دنيا ڪي ديوار

ٽل- يڳانون دنيت واري ديوار، ڏنانون هر جا اوانڪار
ايهي گرڻ سوامي اچل ٻرها
هٽائي هردي مان هنڪار،
ڏنانون نرگڻ نرهنڪار- ايهي......

ڀڄن راڳ ڀيروي (١۴)

ٽل - سنتن ۾ سرتاج هو سوامي سمير پري سنياسي
١- پاڪستان ٿيو سنڌ ڪٽي ويو
ڪيائون ھندراھن اچي واسو
سڀ دنيا جا ڏيو ڇڏي
ورتائون شيام سندر جو پاسو
موهيندر مهراج هيو سوامي سمير پري سنياسي
٢- سھڻي صورت موهڻي مورت نهنو هيو نماڻو رام
ٻاهر سادي سودي حالت هو اندر ته سياڻو رام
سڀني سکن جو ڏاج هيو سوامي سمير پري سنياسي
٣- آخر ۾ تان ھانڪي ھاريءَ
پاڻ ۾ ڇڏيس ملائي رام
فاني دنيا مان ڇوٽڪارو ملي ويا نالو امر ھٽائي رام
پريمي سڀ ”ڀلاڄ“ هين
سوامي سمير پري سنياسي

ڀڄن راڳ ڀيروي (١۵) امر ڏام الھاس نگر ٢

طرز: من ڪا مهر ڪري
ٽل - ڪا ورلي ماءُ جڻي - وو جڻي،
ڀت اڇل اڇل جان
١- جھونو ذني جا جوڳي ھٽائي،
پريم پياري پينگهي ۾ پائي
شونق ڇڏائي - ممت مٽائي - هرس هٽائي،
تنجڙي ۾ خوب لڳين - ڀت اڇل.....

جپ پڙهندا ها، ڏاڍا وڻندا هوا - سوامي

٢- وچي ڪوٽيءَ واريءَ روم ۾،
ويهي جوڳ ڪندا ها جهوم ۾
هونگ هڻندا ها، ڏاڍو وڻندا ها - سوامي

٣- جڏي وهن سماڌيءَ واسطي،
چڙهي شنڪر وٽو ڪيلاس تي
ستَ ٻڌندا ها، ڏاڍا وڻندا ها - سوامي

٤- هلندا ها راڄ رشين جيان،
ڏاري مک ۾ مؤن منين جيان
اٺ ڪڍندا ها، ڏاڍو وڻندا ها - سوامي

٥- ”پهلاج“ سوامي شرومڻي، غيب اندر غوطو هڻي
گم رهندا ها، ڏاڍو وڻندا ها - سوامي

ڀڄن راڳ ڀيروي (١٨)

طرز: او مجهي ڪسي سي پيار هوگيا

ٽل - او ار او سوامي اچل ويو اچل ٻڻي

١- رهي ڌرتي آڪاس اڏول ٿي،
ڦري سج چنڊ سڄڻي گول ٿو
اِئين اچل رهيو - من اَٽل رهيو،
نهچو نهچل رهيو - او.....

٢- ڪٿين ماڙين ۽ محلن جي هوندي،
ڪٿين باغن ۽ بنگلن جي هوندي
ڪٽيا ۾ وهندا ڏٺم - هيڪل رهندا ڏٺم،
پت تي سمهندا ڏٺم - او.....

١- سدائين سچڻ سماڌيءَ ۾،
گذارڻ صورت ساديءَ ۾
وٺي نا جسم سندو جنسار،
سيبائي سونهن نڪو سينگار- ايهي گڻ
٢- اندر تان سن ٿي سيباڻي، ٻاهر تان مک ۾ گرواڻي
لڳل هٿي تريا ۾ تند تار، سمجهائون سچنو آ سنسار
٣- هٿي ديهه دنيا ۾ داخل،
مگر هٿي شروع چهين منزل
دنياوي وسري ويو وهنوار، ٻلي ويو سومر آڌار
٤- ستين ۾ پير ٿي پاتائون،
رهي سد ڏينهن نه راتاهون
وڃي پٽي بند ٿيندي بازار،
هردي ۾ ٽيڻ لڳي هٽڙ
٥- هٿي هيءَ سواميءَ جي رهڻي،
ڪٿن "پهلاج" ڪٿي ڪهڻي
انو ٻهي، اندروني اظهار،
ٻاهر جي ڪريا ڏارون ڌار

ڀڄن راڳ ڪوهياري (١٧)

طرز: ٻهرين پوندي سانءِ
ٿل- واٽي پڙهندا هوا- ڏاڍو وٺندا هوا،
سواءِ اچل پرساد جن
١. آئي ٻره ڦٽيءَ پرپاسه سان،
وري منڙيءَ منڙيءَ لاسه سان

مانن سک سدائين شانت جو،
ويهي آنند ورتانون ايکانت جو
پوڳي جي پاهه کان ها پچل
۲- من جيئري مري ويو منورٿي،
کام ڪروڌ ويو ڪافور ٿي
دويت واد ويو دل مان دُور ٿي،
برهم گيان ويو پرپور ٿي
آتما تت ۾ ها اٽل
۳- لڳي سن سماڌ سروپ ۾،
گم ٿي ورتي ترپا تد روپ ۾
اَک عاشق اڙاني انوپ ۾،
رمي رڳ رڳ ورتي خود روپ ۾
مايا جي مل کان ها امل
۴- هو جوڳي سچو جوڳيراج ۾،
جئين جنڪ راجا هو راج ۾
دل ڏيان ۾ هو هٿ هاج ۾،
جيئن پريم سچو "پهلاج" ۾
سکپت سيج تي ها ستل

پچن راڳ آسا (۲۰)

ٽل - سوامي اچل پرساد پنهنجو،
اچ نالو اچل ڪرائي ويا
اچ نالو اچل ڪرائي ويا، ديهه ڇڏي هن دنيا ۾

۳- سير چاندي ۽ سونن جي هوندي،
ڍير ماڻڪ ۽ موتين جي هوندي
منڊي نہ چلڙو ڏنم- سڳي نہ سڳڙو ڏنم،
ڇڳو نہ ڇڳڙو ڏنم- او......

۴- ٿان اطلس ۽ پوسڪين جي هوندي،
ٿان پلشن ۽ پاپلين جي هوندي
ڏوٽي چولڙو ڏنم- متي تي مولڙو ڏنم،
هٿ ۾ پوتڙو ڏنم- او......

۵- مايا گهر ۾ هزارن جي هوندي،
پيتا پوجا مسواڙن جي هوندي
نڪا ڍٽيندي ڏنم- نڪا ڪٽندي ڏنم،
نڪا وٽندي ڏنم- او.....

٦- سمجهو "پهلاج" پراربڌ پوڳ آهہ-
ڪم جوڳيءَ جو ڪرڻو جوڳ آهہ
نيڻ نرمل ڏنم- من نهچل ڏنم،
آسڻ اچل ڏنم- او.....

ڀڄن راڳ ڀيروي (۱۹)

طرز: ستمگر تي دل جي دوا

ٽل- اچل پرساد جن ها اچل، گيان مستيءَ ۾ ها متل
رنگي رام رنگ ۾ ها رتل،
گيان مستيءَ ۾ ها متل

۱- آئي پرهہ ڦٽيءَ پربات جو،
ڇڏي نند مٺي اڌ رات جو

١- اوُپر گر ديو ڪا سنگهاسن،
سامهي سري چندر ڪا آسن
باجوُ پر راڌان ڪرشن ڪان، بنا هئه مندر عاليشان
٢- نيچي هئه سنتوڪي گادي،
سامهني شنڪر ستوادي
داهني اَن پوُرنا ڪا دان، بنا هئه مندر عاليشان
٣- مهنت اَب رام ڪرشن سوامي،
بڙي هئه ساڌو سنماني
ڪرلو "پرهلاد" جان پهچان،
بنا هئه مندر عاليشان

ڀڄن راڳ آسا (٢٢)

ٽل- سنڌ ڪي سنت مشهور،
مهنت سوامي بالڪداس ٿا
١- بابا وستيرام ڪا چيلا ٿا،
جسڪي مندر پر نت ميلا ٿا
وهان ساڌئون ڪا ساڌ ٻيلا ٿا،
هوتا ستسنگ صبح شام ٿا
٢- ڪوئي سوالي خالي نه جاتا ٿا،
جو آتا ٿا سو کاتا ٿا
پرساد گروء ڪا پاتا ٿا، جپتا راڌي شام ٿا
٣- بابا بچپن سي برهمچاري ٿا،
گرو نانڪ ڪا پوجاري ٿا
نرموهي نرنڪاري ٿا، نرمل ۽ نشڪام ٿا

ٻي دنيا وير وسائي ويا،
ٻي دنيا وير وسائي ويا. اڄ......
١- جهڙو نام هيو تهڙو ڪام هيو،
تهڙو اندر ڪي آرام هيو
۽ سواس سواس ستنام هيو،
انهن آتم پدوي پائي ويا. اڄ......
٢- رنگيرام جن جي گادي هئي،
ٻر صورت سندن سادي هئي
۽ سارو ڏينهن سماڌي هئي،
انهن جوت ٻر جوت جڳائي ويا. اڄ......
٣- او جهڙا گياني هوا تهڙا ڌياني هوا،
تهڙا داتار دل جا داني هوا
نرموهه صفا نرماني هوا،
انهن مرهه ۽ ممت مٽائي ويا. اڄ.....
٤- امرداس مٿان آسيس ڪئي،
۽ گادي پنهنجي بخشيش ڪئي
پوري آس سنگت جي ايش ڪئي،
"ڀهلاج" ٻرڀن ٻرچائي ويا. اڄ.....

ڀڄن راڳ ڀيم (٢١) الڪدام. اڄين

طرز: اُنهن جا ڪلئي ڪارج راس
ٽل- ديکو الڪدام استان، ٻنا هئه مندر عاليشان
ذرا چل درشن ڪر ليجي، ذرا چل.....

سرگس نڪتي ڀُنڀ ٻاجهن سان، بيشڪ پيڪيدار
٦- ننڍو نارائڻ وڏو نارائڻ،
ڪري "ڦلاج" ٻي آيو ڳائڻ
گڏجي مسجي گيت چيائون، آنند ٿيو اپار
٧- چوهڙمل ڪئي شيوا سڀن ٿي،
تن جي من جي دولت ڌن جي
ماڻن پاڻ ٻي ٿهل ڪئي، نت ڦل ڏيندن ڏاتار
٨- وشنيرام جي وسندي واڙي،
سند ۾ هند ۾ ڏينهون ڏهاڙي
پريمين لاءِ "ڦلاج" هٽي وبو، سڀو سرڳ دوار

ڀڄن راڳ (٢٤)

جوهيءَ جا سوامي ڀڳترام- ٻڙودا

ٿل ڀڳت سڀو ڀڳوان جو، سوامي ڀڳترام هو
شهر جوهيءَ ۾ سندن، دربار توڙي ڌام هو
١- تياڳ ڏيئي گرهست کي، سو وير وئراڳي ٿيو
هلڻ تائين منل ۾ نه، ڪروڌ هو نه ڪام هو
٢- لڪن توڙي ڪکن ۾ هئي، سم نظر سوامي سندي
لوڀ لالچ کان پري، نسنگ اؤر نسڪام هو
٣- رات ڏينهن ويدانت جو، سمرڻ سدا هو ڪندو
مک ۾ راڌي شام هو، يا ته سيتارام هو
٤- "ڦلاج" چولو هي ڇڏي وڃي،
جوت ۾ جوتي ٿيا
دک سک ۾ سنتن جيءَ، اندر کي آرام هو

٤. اُجين ۾ اُن کي چيلي هئن،
جو اَب ٻي ڪري ميلي هئن
”پرهلاد“ ۽ رهتي“ ويلي هئن،
ٽاڻيا جنو ني اَلکدام ٽا

ڀڄن راڳ ڀهاڙي (٢٣)

طرز: ديک تيري سنسار ڪي حالت
ٽل - سوامي سنتداس جي آشا پورڻ ڪئي ڪرتار
ٽڪي ويئي الکدام دربار
١- سنتداس جي آشا من جي،
رام ڪرشڻ ڪئي پوري تن جي
ڳجهي ڳجهي ٻي مهر مٽان ڪئي،
نانڪ نرهنڪار
٢- اُڄ تيرٿ اوجين نگري،
جالي وڪرم ڀوج ڀرٿري
ڀاڳ ڀلا ٿيا هن ڀومي ۽ جا، وينا سنت سڀار
٣- هيٺ گدي ۽ مٿي مندر آهي،
سرڳ پري جڻ سڀي اندر آهي
ڪٿا ڪيرتن شام جو ٿي، ۽ اٿر جو آساوار
٤- شرڻ داس غريب داس ٻي،
مهرداس ۽ برهمداس ٻي
رام پرت جيان پاٺر ٽڪجي، ٿهل ڪئي نمتار
٥- مانگهه جو مهينو شڙ جو ڏهاڙو،
مهورت ٿيو ۽ ٿيو پنبارو

گرو گوبندداس جو جنهن جهنبو جهولايو،
اهڙو اُپڪار ڪيو ڪندو نہ ڪير
٦. هاڻي اَمرداس وينو مهنتي ڪمائي،
وڏن سندا ورسيون ميلا وينو ملهائي
پانهنجو "پهلاج" وينو شان وڌائي،
سائين گوبند ڪندو سرها سڀ سيڱو
پيڙن راڳ پيرو وي (٢٦) ڀائي آلماسنگهہ دربار ديولالي
طرز: ساري ساڙي رات
ٿل: ڀائي ڀڳت سنگهہ جن، ڀڳتي ڪري ويا
گيان گرو گهر جو، ڏيان ڪلنگي ڌر جو-
دل ۾ ڌري ويا..
١- ڌنو خزان سنگهہ ٽين ڪولي خزانو،
ورتو آلماسنگهہ هيو سنت سياڻو
پنهنجي سکن جا- پنهنجي ڪٽمبن جا،
پيندارا پري ويا
٢- ڀائي ڀڳت سنگهہ ٻي هٽيو ڀاڳ شالي،
ورتي وڏن کان ايها مڙئي مالي
جيڏري جوڳن سان سان،
جيڏري گرن سان- جي ڪي جڙي ويا
٣- هتي مدهن "پهلاج" نڙت نماٽي،
هرندي ٽڪ نا وساري هتي واٽي
چڏي مش ديهي،
نيپي لوڪ نيٺي- پريتم پري ويا

پڇن راڳ آسا (٢٥) گوبند ڏام- ڪار ٻمبئي

طرز: راڏي گوبند پڇ راڏي گوپال

ٽل- جائي گوبند جا پير، تائي مايا جا ڀير
جائي سنتن جا پير، تائي خوشيون ۽ خير

١- گهري گوبند داس مدن داس هو ولو،
چانڊومل پيت ڪيو درد ٻي لٿو
گرو گوبند داس هٽي رنگ ۾ رتو،
وڏن وردان ڏنو صبح سوير

٢- گرو گوبند جيڏري ٻنهجي جوت جاڳائي،
سوامي سنمکداس اوها آتما آئي
ديھ ٻليدان ڏئي نگري ٻچائي،
وٺا ٻي ويٺي ديو ويرن مان وير

٣- سوامي ديوداس ساڳي جوت ٿي آيو،
هرداسمل ڪي ڪليڪٽر تن هو هٽايو
ياد وليرام مٿان مؤت موٽايو،
دل جا دياوان هوا داني ۽ دلير

٤- چوٿون سوامي ڌرمداس ڌرم مورتي،
مور مانجهندن جا هوا سادي صورتي
بکين ننگن جي ها ڪندا روز پورتي،
ايڏا کيا دان جيڏا کيا ڪبير

٥ ساڳيو روپ سوامي گرداس ٿي آيو،
ڪار ٻامبي ۾ گوبند ڏام هٽايو

سنت سپاٽو هو- سڀ کي سپاٽو هو
سوامي پارداس هو- سوامي پارداس هو- سوامي
۳- گيانين ۾ گياني هو- ڌيانين ۾ ڌياني هو
ٻڙو برهم گياني هو- ٻڙو برهم گياني هو
سنت سداچاري هو- بال برهمچاري هو
سوامي پارداس هو- سوامي پارداس هو- سوامي
۴- دل جو داتاري هو- وڏو اُپڪاري هو
سچو شيواڌاري هو- سچو شيواڌاري هو
سکن جو ساج هو- پريمي "پهلاج" هو
سوامي پارداس هو- سوامي پارداس هو- سوامي

ڀڄن راڳ ڀيروي (۲۹)

طرز: سنو سنو يي دنيا والي

ٽل: ايسرداس شل آتما تنهنجي، ڏسندي ايسرڌام
آشا گنبج ۾ آشا تنهنجي، پوري ڪندو ستنام
۱- رتنداس جي آتما ويهي، تو ۾ واسو ڪيو
ڪنيي ليمن ۾ توئي اڪاڙو، راتول راس ڪيو
دوُر دوُر جي درويشن ئي، اچي وٺو وسرام
۲- پنيان تنهنجي پارداس ۾، ويهي جوت جڳائي
تنهنجي نالي نوابشاهه ۾، ايسرپور ء اڏائي
ڀڄن ڀنڊارو خوب هليو ئي، ڏينهن رات جو جام
۳- هاڻي پيئي اجمير ۾ ايشور، ايسرڌام ٺاهيندو
ساڌ سنت ۽ سک شيوڪ شل، اچي آرام پائيندو
ڏيندو شل "پهلاج" هي شڪتي،
گرمک کي گهنشام

پڃن راڳ بهاڳ (٢٧) سڪند دربار صاحب ديولالي

طرز: ہي واعدا ڪرو چاند کي سامهني

ٿل: هري رام سوامي هريءَ کي جڻي
دنيان جا ڇيڻئي ٻڌن ويو ڪڻي

١- رهيو سنت ساڳي هو سنسار ۾،
مگر دل لڳائي هئي داتار ۾
ڪمائي کهڻن جي ڇڻي نا ڇڻي

٢- ٿي گهر جي ڪئي سار ھر جي ڪئي،
ٻئي سانگ ساڃن ڪري ويو سهي
رمز سان رهي سو نہ طالب ٽڻي

٣- ڏني دل ڏٺيءَ کي ۽ دنيان کي ديھ،
ڪيو جاپ آخر هي ڇڏڻو آ ڏيھ
اهو سنتن "پهلاج" نئي گهر ٽڻي

پڃن راڳ تلنگ (٢٨) ايسر ڏام (نراھشاھ) اجمير

طرز: چپ چپ کڙي هو

ٿل: سوامي ايسرداس هو، جنهن جو چيلو خاص هو.
سوامي پارداس هو. سوامي..

١- ڪنين ۾ ڪار هئي- وڏي دربار هئي
مهما اپار هئي- مهما اپار هئي
تنهنجو گدي دار هو، سنت سچار هو
سوامي پارداس هو. سوامي پارداس هو. سوامي...

٢- راڳن ۾ راڳي هو، تياڳين ۾ تياڳي هو
وڏو وڏڀاڳي هو. وڏو وڏڀاڳي هو

۵- پنيان ٿيو پارداس پارس، ٿاپو گاديءَ جو وارث
رکيو جنهن ويسهه ۽ وشواس،
ڪيائون ڪارج ڪل جا راس
گروءَ جي جوت جڳائي ويا
۶- جڳا جڳ اجر امر آهن، مرڻ جا سنت سچا ناهن
ڪري "ڀلاج" ڪري ارداس،
ماٺي شل گادي گرمکداس
اهو ئي رنگ رچائي ويا

ڀڄن راڳ آسا (۳۱)

طرز: اٿر جو اُٿي رام کي ياد ڪر

ٽل- ٻڌو گرڻ سوامي ايسرداس جا،
ڪٽي ويا ٻنڌن پنهنجي جم ڦاس جا
۱- هڪڙو جتي ۽ ٻيو جوڳي هئا،
وشئه واسنا جا نه ڀوڳي هئا
ڪري ويا سڦل سگهڙا سڀ سواس جا- ٻڌو.....
۲- رتنداس جن ڪين رتن ويا ڪري،
ڀڄن جا ڏئي ويا ڀنڊارا ڀري
وڏن جي هئا پاتر وشواس جا- ٻڌو.....
۳- گرو گرنٿ صاحب لکي هو ويا،
هزارين سندن سک شيوڪ ٿيا
هيا عاشق انيڪ جي اپياس جا- ٻڌو.....

ڀڄن راڳ تلنگ (٣٠)

طرز: توڙ دي دنيا کي ديوار

ٺل: سچا هتا سواءِ ايسر داس،
کيو هو کنب ليمن ۾ واس
نغارو وير وڄائي ويا

١- ڇڏي جڳ جوبن جواني ۾، لڳايو من گرباڻيءَ ۾
تياڳي وشئه وڪار جو واس،
کيائون ڪام ڪرود کي ناس
ممت ۽ موهه مٽائي ويا

٢- ٻڌيا ها راڳ مان ونراڳي، ٻڌيا سر تعار مدجهان تياڳي
اندر ۾ اٺئي پهر ابياس،
ڪندا هوا سڦلا سڀيئي سواس
وڙت نا هڪ به وڃائي ويا

٣- جڏهن گرو امرداس جن داس،
ٻڌايو جيئي کي رامداس
پيا تنهن رتنداس کي پاس
ٻڌايو جيئو ايسرداس
رتن جن رتن ٻڌائي ويا

٤- گروءَ جو گرنٿ صاحب پيارو،
لکيائون هٿڙن سان سارو
پڙهي کيو سڀني سنتن پاس،
ڇڏي ويا اهو خزانو خاص
سرت ۾ سرت سمائي ويا

نيٺ "سدامي" جي پونگيءَ کي،
رنگ محل کيو شام اچي
۴- درشن هن دربار جو هاڻي،
هوت هلي هکوار کيو
گياني گرمداس گديءَ تي،
تنهنجو ئي ديدار کيو
کوي "ڀهلاج" ٻه کويتا ناهي،
اچي اتي پرچار کيو
شردالن جي شبوا سڦلي، سيگهه کٽي ستنام اچي

ڀڄن راڳ آسا (۳۳)

طرز: اٿر جو اتي رام کي ياد کر
ٽل- سچو سنت سوامي ايسرداس هو،
کميا جو خزانو ونس خاص هو
۱- جنم کان هيو سنت جوڳي جتي،
وڪارن جي جنهن ۾ هئي نا رتي
شرن ستگرن جي وڃي جنهن ورتي،
اندر کيس ايشور جو اڀياس هو
۲- هيو خيال تنهنجو نماڻو سندس،
اداسي هيو ايڪ پاڻو سندس
رتن داس ستگر هو سياڻو سندس،
سرڳ جي مثل آ ٺڪاڻو سندس
گرو گهر جي داسن سندو داس هو

۴- اهو ميلو سوامي گرمکداس کيو،
پڄڻ هي آئي پاڻ "ڀلاج" چيو
کندا راس کارج سدا داس جا

پڄڻ واڳہ پيروي (۳۲)

طرز: سنو سنو اي دنيا والو

ٽل- آشا ڳنڊج اجمير ۾ ايشور ٿاهيو ايسر ڌام اچي
آشا گنڊج جي آشائن جو ندگ نياپو نام اچي
۱- کنپ ليمن جو آد اصل کان،
عاشق جو استان هيو
ترک نباھ کري وپا ٺهن کي،
نالو نيشان نہ ذانءِ رهيو
نوابشاھ ۾ ايسرپور جي نالي سان ٺئون نگر ٺهيو،
پارداس جن مندر ٺاٺي اتي کيو آرام اچي
۲- پوء اچي سندڙيءَ جي سر تي، پاپي پاکستن پيو
ويهڻ همدن جو وطن پنهنجي ۾
ويرن سان گڏ وھ تي ويو
داٺو داٺو ٿي وئي دنيا،
کو کاڏي کو کاڏي ويو
ڌرم جي خاطر ديس ڇڏي،
کيو پارت ۾ وسرام اچي
۳ گرمکداس ۽ آسرڻ پنهنجو، آشا گنڊج اجمير کيو
دک پنهن دربار ٺاٺي، واهي خلق جو خير کيو
آئينده جي آش اميدن کان، نا پونتي پير کيو

ڀڄن راڳ آسا (۳۵)

طرز: دنيا ۾ جيڪي گهر سي سيٺي مال ملن ٿا

ٽل: پارداس توکي پاس ايسرداس ڪري ويو
دَيا ڪري پنهنجي درجو داس ڪري ويو

۱- وديا ڏيئي توکي ودوان ڪيائين،
گيان ڏئي توکي گڻوان ڪيائين
راڳ سندي رمز ڏئي راس ڪري ويو

۲- چڱن چيلن مڃهان توکي چونڊي ڪڍيائين،
گادي ماٿيندين تون ائين پاڻ چيائين
ايشور کي تو لاءِ ارداس ڪري ويو پاڻ

۳- تون ٻه گرن ساڻ سدا ٻول ٻڌل هيئن،
مانجهادن جي شهر مان تون لال لڌل هيئن
موه ممت تنهنجي من مان ناس ڪري ويو

۴- ”ڀهلاڄ“ ڪري ٿهل وٺي مهل هليو ويو،
ستگرن جي پريم جي پي پهل هليو ويو
سنتام جهڙي سڦل پنهنجا سواس ڪري ويو

ڀڄن راڳ ڀيدي (۳۶)

طرز: جن دل ۾ سايا تم ڪر

ٽل: پارداس داسن کي پار ڪري،
ويو پريمن تي اُپڪار ڪري

۱- تو مانجهدن ۾ ديهه ڌري،
هئي ماتا طوطي ڀاڳ ڀري

٣- ويو بخشي گادي ﻫ پارداس کي،
متاني پريمين جي ويو پياس کي
وڃايائين ويرت نہ هڪ سواس کي،
اونايائين غريبن جي ارداس کي
ويساهن جو سواميءَ ۾ وشواس هو
٤- متي پوهہ مهينو هٽي پدرهين ادا،
انهيءَ ڏينهن سوامي ڪٽي الودا
وڃي گهر ڪيائين سرڳ ۾ سدا،
رهي ٿل سوامي سڪي سرودا
پريوءَ کي پڻ "پهلاج" جڻ خاص هو

ڀڄن راڳ پهاڙي (٣٤) سوامي پارداس ڪنڀ ليما

ٿل- سوامي پارداس سنت پيارو،
هو ڪنڀ ليمن وارو
١- مانجهندن ۾ جنم ورتائين، هيو پرسورام جو پيارو
ڪنڀ ليمن ۾ گرو ڪيائين،
سوامي ايسرداس سوپيارو
٢- ٻيڪ اداسي سرلي ڌاري،
ڪيائون دنيا کان ڪنارو
گروءَ وٽان ست گيان پرائي، من جو لاٿو مونهارو
٣- سهڻي صورت مٺي مورت، دل جو هيو داتار
شيوا منجهان ٿي ميوا پائي، ٻڌيو پاڻ پاڳن وارو
٤- هاٽي نوابشاهہ ۾ اچي، داتا وڏو دوارو
پاڻ "پهلاج" پرلوڪ هليو ويو، تياڳي جهوٺو سنسار

۲- گوبند ديو اؤڏوت ستگر هلي ويو،
گر گيان پائي ڪنول گل کلي ويو
ڏنل ڏات مان هٿين، ساڌورام سوامي......

۳- عمر اترا کنڊ ۾ اوهان هٿي گذاري،
آئر ڪاشي گنگا رشي ڪيش جهاري
گياني گيان مان هٿين، ساڌورام سوامي......

۴- آخر ناروشاهه ۾ آشرم ٺاهيو،
جيون مڪتي ماڻي جنم ڪيو سڃايو
"پهلاج" پرماتما هٿين، ساڌورام سوامي......

ڀڄن راڳ ماڍهه (۳۸)

طرز: دلدار منتار
ٽل: سومي ساڌورام، سچو سنت ٿي وئين
نارو پنهنجي نام جو، هند سند ۾ هٽين وئين

۱- تياڳي تون ويراڳي تون، ورڪت تون هٿين
ڀڳوان سنڌي ڀڳتيءَ جو، سچو ڀڳت تون هٿين
سنسار منجهان سوڌي، سار ڪڍي وئين

۲- تمنا ڪري تياڳ، ٺٽين تيرٿ واسي
اندر ۾ اداس، ٻاهر ٻيڪ اداسي
هت ۾ وڙي وئين واهه، هت ۾ وڙي وئين

۳- سون نڪو مين نڪو، وستر جان تي
نيشٺا هٿي صرف، برهم گيان ڌيان تي
پسم برهم ٻاهه ۾ ڪري، آهم اٽي وئين

جنهن جي گهر ۾ اُها جوت ٻري
وٺين اَرڻ سندو اُجيار ڪري
٢- گرو ايسرداس جو داس ٻڌيو،
هي ٻالڪ تنهن کي واهه جو وڻيو
ڇيو منهنجي مندر جو ٿيندي مٺيو
ويندي شيوڪن جو سينگار ڪري
٣- تون وديا جو سڪي ردوان ٻڻي،
تون گيان سڪي گڻوان ٻڻي
تون ڌرم ڪري ڌنوان ٻڻي
وٺين دل پنهنجي داتار ڪري
٤- ”پهلاج“ پريمي سنيارن تا،
ڪٽي نيڻ نماڻا نهارن تا
منو نالو تنهنجو اُچارن تا
وٺين دل وارن کي ڌار ڪري

ڀڄن راڳ مانجهه (٣٧) سوامي وشمبرديو
گوبند ڀون- اجمير

طرز: هري رام چئه تون
ٽل: اَمر آتما آهي، سڌورام سوامي
لاڙ لاتما هو، ساڌورام سوامي
١- اڳئين جنم جو ٿي جوڳي لڳو،
نندي ٿي جڳت جي جنڄال کان ڀڳو
جوڳين ڌاس مان هڪين، ساڌورام سوامي

ويو وشواسي هئين، جهڙو بيک اداسي......

٢- تو ڌاري نڙرت نيازي،
كئي عاشق سڀ سان آزي
ٻئي گهوت وئين تون غازي، تو تي ستگرو هو راضي
پوگ اپياسي هئين، جهڙو بيک اداسي......

٣ ٿي بيک، ڌرم جو ٻاني،
كئي تن من سان قرباني
تون لعل هئين لاثاني، تون نرمل هئين نرماني
پريم پياسي هئين، جهڙو بيک اداسي......

٤ تو سنڌ ڌام تان گهوري،
اچي عاشق ٺئين اندوري
تو سواس جي مالها سوري،
"پهلاج" اور ابها اوري
وئنڪنٺ واسي هئين، جهڙو بيک اداسي......

پڇن راڳ ڪالنگڙو (٤١)

طرز: منهنجا مارُون كئي ۽ ملير كئي

ٽل- سوامي سنمکداس جن هئا گياني،
ٻڌيا پريوء جي پڇن جا ڌياني

١- كري نت نيم اشنان- ورتائون پورڻ گر كان گيان،
پوء پاتائون پد نرواڻ- هئا سي ٿاني
كري ڌرم ۽ دان- پڙهي ويد ۽ پراڻ،
هيڙا نرموهي نروان- هئا سنتن جا سنماني

۴- ناد تنهنجي نام جو، وشمبر وڃائي
اَڄمير كاري كوهي ني، وينو مندر ٺاهي
"ڀهلاج" بخشي تنهن کي، ڪرپا جي کٽي وئين،

ڀڄن راڳ آسا (۳۹)

طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٿل- هئا سچن سنتن سندا گڻ، سوامي ساڌورام ۾
جن گذاري آورجا اوڌوت ٿي آرام ۾
۱- گهر ڇڏي گنگا ڪناري، گود گوبند جي ورتي
جوڳ جهاريءَ ۾ ڪمايو، سک رکي ستنام ۾
۲- بال برهمچاري هئا، ساڌو سداچاري هئا
حرص هردي مان ڪڍي، هردو رکيو هرنام ۾
۳- تياڳ جي تصوير ها، گڻوان ۽ گنڀير ها
پير ها فقير ها، نرت هئين هڪ نام ۾
۴- اَڄ سندن گادي اُتي، سوامي وشمبر ديو آ
گرن جان "ڀهلاج" گهارن ٿا، وينا وسرام ۾

ڀڄن راڳ ڀيروي (۴۰) موهن ڏام- اِندور

طرز: ريشمي سلوار

ٿل: سوامي سمڪداس، تون سک راسي هئين
جڳ ۾ بيک اُداسي، تهڙو اُداسي هئين
۱- تنهنجي صورت سوامي سادي،
تنهنجي خيرپور ۾ گادي
تنهنجو بيک اُداسي انادي،
هئين ويد وديا جو وادي

۲- هيا نا گهوٽ گهرڄڻ جي،
ڏنا هو گهوٽ گهرتن جي
وڳا ها دهل در تن جي، هٿا وردان جا والي
۳- ٻڌائي ڪونلا ڪنڍن، لڌايو خوب اُن ۽ ڏن
سدائين پريمي ٿيا پرسن، ڏسي هن لال جي لالي
۳- ڪري ”پهلاج“ جي آسا، آيا ٿي در پيهي پياسا
ڪٽي مان تو ڪيا ڪاسا، ڏيالو ٿي ڏيا پالي

پڇن راڳ پهاڙي (۴۳) سائين وسڻ شاه الهاس نگره

طرز: تون هڄين ۽ مان هڄان
ٿل- پڪ نـــ پاروشاه جي پٽي،
ويو گهڙيءَ ۾ گهوٽ ٿي
ويو اگهامي پاءَ نه ته مٽن کي ٻي ءوت ٿي
۱- لپ سڪي تي لال ٿي ويو، وسڻ جو وڏهو سڄو
چڱن ورٽن کان ٻي سندس، چانڊنه ويئي چوٽ ٿي
۲ منيون ٻه پاروشاه جون، ٿين مٿ ڏني محمد حسن
هند توڙي سنڌ ۾، نالو سندس ويو نوٽ ٿي
۳ لکه لڳن ورسيون پيون، ۽ لکه لڳن ميلا پيا
پر ٻڌي سي ڪانه ڪا،
ڪنهن جي خزاني ڪوٽ ٿي
۴- جو رکي پڻسو پٽي، سو ٻه سيئنو ٿيو وڃي
ٿهل وارن جي ٿهوڙيءَ ۾، ڪڏهين نا ٿوٽ ٿي
۵- ٻاجه پنهنجيءَ جي جي ٻڪي،
ڏيئي ويا اُمرداس کي

۲- پڙهايائون نديڙا وڏڙا ٻار- ڏيئي پستڪ ڌرمي ڏار
پني پنڊتن کي ڪ پگهار- هيا ڏياداني
لکين کهڙا کهڙا بيان،
هوا سي سنت سچا سبحان
ڏاهيائون هند سند ۾ استان، وڏا وير ودواني
۳ جيڪي تن جهد ڪمايائون جام،
ٻولي رڳ رڳ مان رام رام- وڃي وسايائون
ونڪنت ڌام ها جوڳي جاني
۴- ڏاهيائون اندور موهن ڌام، جنهن ۾ ساڌو ڪن وسرام
هلي جت ڪٿا صبوح ۽ شام، هوا لال سچا لاثاني
هئا ڀڳتيءَ جا ڀنڊار،
سدائين ڪيائون پراپڪار، هوا ساڌن ۾ سينگار
"ڦلاج" هئا گڙ واڻي

ڀڄن راڳ ڀاڳ (۴۳) سوامي هرچورام اُلهاس نگره

طرز: نه تون رهندين- نه مان رهندس

ٿل- سوامي سيتورام جي در تان،
سوالي ڪونه ويو خالي
جهلي جي جهول ڪي آيا،
ڪٽي ويا مرڪ سي مالي
۱- ڇٽي ويا مرض ڪان مرضي،
ڇٽي ويا قرض ڪان قرضي
رهيو غافل نڪو غرضي، ڪٽي ويا خوب خوشحالي

٣- سونو ڪوڪو ڪيئي ڪنور ڪري
گهر واريءَ کي پاڻو
ٻجهو ٻجهو هيءَ ڪوڙ ڪنور جو، هو ستارام سڄاڻو
انهيءَ ڏينهن کان ٻار ڄڻن جو، اما آسرو لاٿو
عرض گروءَ کي ڪيو ڪنور، اولاد ٻنان هان آئو
وجهه وٺي ستارام سنت پي، ورندي نيٺ ورائي
۴- ڪوڪي واري ڪيئي ڪهاڻي،
ڇيو ٽونڪ مان ٽوڪي
ڪڪڙي واري ڪوٺي ڪنور ڪا،
بند ڪئي تئي ڪوڪي
ڏرم جو ڏن دروازي اڳيان، راهه پنڌو ٿي روڪي
ڪوڪو ڏي ڪنهن ٻڪئي ڏ ڪئي کي،
پنڙو ڏيان مان ٽوڪي،
ڇا ڪوڪو ڇا ڪنور لڳي، ٻر آهي وات اڏائي
۵- ڪوڪي ڀهاني ڪوڙ ڪنور جو،
ڪيو ڪامل تي ڪري
ڪنور رام پي ڪوڪو آڻي، حاضر ڪيو هٿ جوڙي
معاف ڪيو جيئن مايا منهنجي،
من کي وري نه موڙي
جيڪڙي مري ڏڳياسو ورلو، ڇپ نه سامهون ڇوري
فرمدار سو ڪنور ڏنو، ”ڀلا“ سنت جو سائين

هو ٻي عاشق ٿي ويو اچ، عاشقن جي ارت ٿي
٦- اَمر ٿي نالو ويو "پهلاج"، وسڻ شاه جو
۽ امر اتهاس ۾ ويو، روهڙيءَ جو ڳوٺ ٿي

ڀڄن راڳ ڀيروي (۴۴) ڀڳت صاحب ڪنور رام امراوتي

طرز: سنو سيتان کي ڪهاڻي

ٽل- ڪئي جا ڪنور ڪمائي، ڪونهي ڪو قلم سياهي
لکان جنهن سان ڍ- اهو داستان،
ڪوئن کي قدر نہ پائي
١ ڦڳڻ مهينو ڦرندو گهرندو، هوليءَ سان ٽڌ آيو
ساٿين سان سترام سنت ٻي، رکيو روهڙيءَ ڏي رايو
وسترام جي ڏيوريءَ ٽي،
اچي ڪنگو ڪئنسر چڙهايو
گيتن جي ٻي گلن قلن جو، کيو صبوح سان سعايو
گر ڀڳتيءَ جي گرمڪ اها، سڀ کي سکيا ڦٽائي
٢- ڀڄن ڪرڻ لئہ ڀڳت صاحب جي،
بيٺي ٽرندي ٽولي
ڪنور رام ٻي گڏجي پوءِ گروءَ سان،
خوب ملهائي هولي
آگيا ٿي اُٿ ڪنور رام کي،
جهٽ ٻٽ ۾ ڪر جهولي
سورٺ مارُون سارنگ ڳايو، ڪنهن جو لاڏو لولي
ڇا چانديءَ ڇا سون جي سنگت، ورکا پئي ورکائي

اَنت گهڙي نا اوکي آئي، سواس ساس سمايا
مهرم هئا کي انهيءَ مام جا
٢- انتڪال جو پاڻ اُتاري، عاشق ڪيو اِشارو
سڏ سڻي سنگت پيئي آئي، پاپر پنڙو پيارو
سڻايا وچن ويهي وسرام جا
٣ پاڻ ڪري اِشنان وتائون، گنگا جل پي ويهي
سن سماڌي لاهي وينا، پران ڪيا پرڏيهي
وڃي ڏر ڏتائون سرڳدام جا
٤ سادي صورت سادي مورت،
سنت سچا هئا سيئي
جيون پنهنجو سڦل ڪري ويا،
سڦل ڪري ويا ڏيهي
ڳائيندا گيت ويا گهنشام جا
٥- بالڪ جاڳي ٻاجهه ڪندا شل، پاپوءَ تي هر ويلي
سار لهي "پهلاج" سنگت جي،
سيني سان من ميلي
مهندس مان اُورا سندن نام جا

ڀڄن راڳ آسا (٤٧)

طرز: سڪ ۾ آهن فائدا

ٿل • سانگ سرهو ٿي ويو اڄ، سوامي موتيرام جو
ويو ملي موقعو اچانڪ، رام ۾ آرام جو
١- پنهنجي هلندي ويو هلي،
۽ چڙهندي پيڙيءَ ويو چڙهي

ڀڄن راڳ آسا (۴۵) ماستر چندر

طرز: اچ لنگهيندي واٽ ويندي

ٿل- هن ڏنو هو چند هڪڙو، پر ڏٺم ٻيو ٻيو چڙهيو
چندر توکي چندرمان هو، مرتبو پنهنجو مڙهيو

۱- رات کي روشن ڪري هو، راڳ تو روشن ڪيو
سنڌ جي سنگيت تي تو، جوهر هو پنهنجو جڙيو

۲- مرڪ تنهنجي ميٺ تنهنجي، مشڪ تنهنجي مينڌرا
هر ڪلامن جي مٿان تو، گهاٽ هو پنهنجو گهڙيو

۳- قطب جو توتي ڪرم هو، رحم روچلداس جو
جام جيوت هي پياري، عشق ۾ توکي اڙيو

۴- عشق جي تو ۾ اڇل ۽ پر فشڪ ۾ قاتين نه تون
هر هواسن جي خواهشن جي ۽ طمع کي تو تڙيو

۵- عشق جي آڙاه ۾ ۽ جيڏري ٻچائي جان تو
پر سلو نا سالڪاڻو ۽ سڪ سنڌو تنهنجو سڙيو

٦- حسن وارن ۽ حسينن جا ۽ سوين حملا سنڌ
پر حسن ويو هار جي ۽ جو لکه دفعا توسان لڙيو

۷- سنڌ توڙي هند ۾ ۽ تنهنجو امر اتهاس ٿيو
دل منجهان ڏيئي دعا ۽ "ڀلاج" ايهو پد پڙهيو

ڀڄن راڳ ڀيروي (۴٦) سوامي موٽيرام- آگرو

ٿل- پلا پاڳ ٻا ٻل موٽيرام جا،
هين هتڙا مٿي تي کي هر نام جا

۱- جهڙي رهڻي تهڙي ڪهڻي، تهڙا ڪرم ڪمايا

ڀڄن راڳ ڀيروي (۴۹) طرز- جهولي لعل

پاني خانورام جي ڀارت مهنت گرمکداس کي پاڪستان
وڃڻ وقت ڀلئہ ۾ آشيرواد سمنڌ تي
جهاز ۾- اپريل ۱۹۵۴ع

ٽل- منهنجا سانگي چڙهيا ٽي سير تي،
اديون آڪا پايان جنده پير تي

۱ اڇي شال ماٺيندم گادڙي،
گهر گهر ۾ ٽيندم شادڙي
لڏون ورهائيندم گنگا جي تير تي

۲- وري سگهو موٽي ملندا اچي،
ڪتي خوشيءَ سان ڪلندا اچي
پيڙا ڏيندس ٻانڪي ٻل ٻير تي

۳- مهنت صاحب هي سائي سنيار جو،
ڪلندا ڪڏندا اڱڻ تي آئجو
هي خاطر ڀليل ٽو ڪير تي

۴- منهنجا جوڳين ڪي هٿڙا جوڙ جو،
چئجو ٻانهي ڪين وڇوڙ جو
دعا ڪجو "پهلاج" فقير لي

ڀڄن راڳ پاڳيسري (۵۰)

سوامي ٽيئون رام- پريم پرڪاشي- جئپور

ٽل- اڙي ڪنڌي تون ڪنڊا نہ ڪر،
منهنجا ماٺهون تون منڊا نہ ڪر

انت ناروءِ اڳڪي ڏني، جڏي سڌ ٿيس سڪدام جو
۲- اوچتو اڌ رات جو، سڀ ڪي اُٿاري سڌ ڪيا
موڪلايان تو مٺا، نياپو اچي ويو نام جو
۳- بس ڪري اِسنان، گنگا جل وٺي ويهي رهيو
ويو وٺي وسرام اوهو، وقت هو وسرام جو
۴- پنهنجي هوندي هو وڌائين، ٻار ٻاٻو لال تي
ويو چئي سڀ ڏيان ڌرجو، هردي ۾ هرنام جو
۵- روبرو "پهلاج" ٻي ان وقت، هو اُتڙي ادا
جو وڃي درشن ڪيائين، صبوح جو ۽ شام جو

پڇن راڳ آسا (۴۸) ٺڪر ايسر ڏام- احمدآباد

طرز: سڪ ۾ آهن فائدا

ٽل- گرهست ۾ گياني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
ويو وگياني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
۱- جيڏري ٺاڪر ٻڻي ويا، ٺاڪر پنهنجي ڪي ٻسي
لال لاثاني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
۲- جوت مان جڳ جوت آهي،
هيءَ جوت جهولي لعل جي
سنتن جا ثاني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
۳- ڏيک هو نا ويک هو- نا بدن تي ڪو ٻيک هو
امر نيشاني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
۴- جنم سنڌڙيءَ ۾ وٺو، ۽ جيٽپور ۾ جوت وٺي
نهٺا نرماني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلعل جن
۵- ريم هو "پهلاج" لئه، جن ٺڪر ايسرلعل ۾
دل سندا داني ٻڻي ويا، ٺڪر ايسرلال جن

١- ڇڪ چارو ٽئي- ڪَپ ڳارو ٽئي-
مينهن مارو ٽئي- مون مٿان
وچ وارو ٽئي- ٻاٽي ٻارو ٽئي- ٻيل سيارو ٽئي- مون مٿان
ڏک ڏوري هلڻ- سر گهوري هلڻ-
هوري هوري هلڻ- هڪ راهه- بابا......

٢- ٻيل ٽوڙيو وسي- واچوڙو وسي-
ڳڙو ڳوڙهو وسي- وات تي
ڪک ڪوڙو وسي- ٻاٻوڙو وسي-
سر ٻوڙو وسي- وات تي
هٿ جوڙي هلڻ- ٻاني ٻوڙي هلڻ-
ٽڳا ٽوڙي هلڻ- هڪ راهه- بابا......

٣- گيت ڳائيندا هلون- ۽ وڄائيندا هلون-
راڳ ٺاهيندا هلون ٺاهه سان
ٻلهه پائيندا هلون- ۽ مڃائيندا هلون-
ٻڌائيندا هلون ٻاڦ سان
ڇڏي ماٺو هلڻ- ٽانءِ ٽاٽو هلڻ-!
ٽي نماڻو هلڻ- هڪ راهه- بابا......

٤- ڪڏهن منهنجي ڪري- آيا ٻيرا ٻري-
سو ڏينهن وسري ڪين ٿو
هاڻي مينهن جي ڪري- ڇا ٿيم ٿري-
ڏيل منهنجو ڏري ڪين ٿو
سائين آسؤ ادا- ٽيندو ساڻي سدا-
"ڦهلاج" ڦهڙون ٻرياهه- بابا ٻلي......

1- نار مٽان پري ٻير ٽُٽي تو،
ڪڪ ڪيو هو ڪنڊا ھٽي تو
جوڻ مٿاير چنڊا هٽي تو،
اڙي ڏنڊي تون ڏنڊا نه ڪر
2- ٻير مان ٻير جي جوڻ مٿايه،
ڪجڙن ساڻ گڏ مونکي ڪپايه
ڪنڊا هٽي منهنجو جوڳه ڦنايه،
چوڻڪ سي چنڊا نه ڪر
3- جوڻ ڪنڊيءَ جي نيهر آي ورتي،
اَمراپور جي پانڌ ڌرتي
هاٽي ٻريوءَ کي آهين ٻرتي،
سوٽا سي سنڊا نه ڪر
4- سڄڻ سٽي ڪنڊيءَ ڪنڊا لڪايا،
شيواڌاري ٻيا ماڻڻ چايا
سائينءَ ساڌن جا اکر اڳهايا، اڳتي ٻيا انڊا نه ڪر
5- چيڻون چرچي ۾ ڪنڊا ڪيا ٻو،
هٿ تڪبرءِ هوڏ مٿايو
ميل رکي هيءُ ميلو مچايو، ”ڀلاج“ ٻنڊا نه ڪر

ڀڄن راڳه ڌناسري (51)

ٽل - ٻڌ ٻيڙ ٻن هاڻ- گر ڏ ٻري هاڻ- هن ٻيري هاڻ
هڪ راس- ٻاٻا ٻلي ٻوي ٻر ساس
ڪنڌ ڪيري هاڻ- ڦند ڦيري هاڻ-
سڪ سيري هاڻ- سوغاس

٢- منگل ڪارج منگل ميہ ٿي،
آنند جوڳي جهنگل ۾ ٿي
وگهن نہ ڪوئي محفل ۾ ٿي، آس ايهائي آهہ
٣- ڪٽيجن ويهي گيان ٻڌائن،
ساڌ سنگت جو روح ريجهائن
ميلو ملهائن خوش ٿي ڪائن، ڪمين نہ ڪائي آهہ
٤ شانتي، پرڪاش هي ميلو ملهايو،
سال بسال هي رنگ رچايو
ڪوي، "ٻهلاج" کي پاڻ گهرايو،
جنهن ڪرتا ناهہ آهہ

ڀڄن راڳہ بسنت (٥٤)

طرز: من سمجهيدا ناهي

ٽل- سوامي ٽيئون رام جن ها، سنڌڙيءَ جا سنت ڙي
سنڌڙيءَ جا سنت ڙي، گياني گڻ ونت ڙي
١- نندين ۾ گنگا راڻي، ٻاڻين ۾ گيتان ٻاڻي
ڏارن ۾ چنڊ جيئين، رت ۾ بسنت ڙي
٢- گرو گورکنات جيئن، سوامي ٽيئون رام تيئين
ماني ۽ ڪاني وارا، هيا ڪلاونت ڙي
٣- جيئن شڪيلو جتي، هيو سنيوان سٿي
تيئين ڀاڳوان آئي، هيا ڀاڳونت ڙي
٤- ڀنڊاري ڪبير وانگي، اَن پورڻا آگيا مانگي
رڌي سڌي آئي آڳي، داني ديا ونت ڙي

ڀڄن راڳ ڀيروي (٥٢)

طرز: ستسنگ ٿئي دل جي دوا

ٽل- سوامي ٽيئون رام جهڙي جفا،
ڪندو ورلو ڪو ساڌو صفا

١- ڪل ڪٽنب ٿوهڙ وڻ وانگي،
تنهن کان ڪري ڪنارو
موهه مٽايو ممت وڃايو، ڪين هٽيو ٻي وفا

٢- شهر ڇڏي شمشان ڀوميءَ ۾، جوڳيءَ جوڳ ڪمايو
قبرن جي ڀورن ۾ ٻيهي، گهوٽ ٻٽائي غفا

٣- پتنگ وانگي پاڻ پڇايو، جيئين ٻچي پروانو
نندا نيڪي سني سهيئي، ڪين وڃائي وفا

٤- حق جي هوُنگ هلائي هڪڙي،
ٻي نا ٻولي ٻولي
مذهب تعصب رکيو نه تن ۾، نکي خوف خفا

٥- پاڻ "پهلاج" ڀريوءَ کي ارپڻ، سدا ڪيو سر سوڌو
پهلي تياڳي ٻٽي ويراڳي، ڀوءِ نه نڪرن نفا

ڀڄن راڳ ڪامول (٥٣)

طرز: درشن دو گهنشيام

ٽل- سوامي ٽيئون رام، اوهان جي ورسي آئي آهه
سنتن ساڌن ۽ شرڌالن، ملي ملهائي آهه

١- ساڌ سنگت کي ساڄهه ڏيڄو،
شيواڌارن سان سائي ٽيڄو
اَن ۽ ڌن جي ڪمين نه ڪيڄو، ڏاڍي ڏکيائي آهه

لاءِ سماڌي سروپ جي، ٻي چار ڪندين چا چاٽي
هڪ ڪرٽي ٻي ڪرم گتي، ٽيون ستگر ٿيو سهائي
٤ نر نرٻي هو آد اصل کان، باقي ٻٽيو ٻهانو
ٻنگلا باغ ڇڏي ڪبو مالڪ، مسٽن ۾ مٽخانو
واڻيءَ جو ٻر واهه پلٽيو، ڪير پٽي پٽمانو
تار تنبورو هردم هٽ ۾، ملڪ مٿان مستانو
سال ٻارهين کان ٻاويهين تائين،
ڪامل ڪئي ڪمائي
٥- جوڳ پڙاني جوڳي نڪتو، سٽر ڪرڻ سٽلاني
موهت ٿي وها واڻيءَ تي، ڪئين لکين لعل لاساني
ڪي شيرڪ ڪي شش ٻٽيا،
ڪي نهنگ ٻٽيا نوراني
ٽنڊي ۾ ڪيلاس مٿل؛
ڏٺي ڏب واريءَ جي جاڻي
جهنگل ۾ ٿي منگل ويٺا، امراپُر ٿهرائي
٦- حق جو هوڪو ٻڌي حاسدن- اندر آندي اڀراڪا
باغ پٽي وها کوهه لٽي ويا؛ نه نه سوامي جن سرڪا
باهه ڏئي ويا پونگين کي،
نه نه چپانون ٻوي ٿي ٻرڪا
پيا پيي سور سٽائون سر ٿي، جيئن سانوڻ جي ٻرڪا
آهه نه نڪتي دانهن نه نڪتي، ايڏي ٻيپرواهي
٧- ڏيهه ڏري درويشن واري، جڳ کي تارڻ آيو
سنت سچو ٿي سنڌ جي ٻيڙي؛ ٻار اُڪارڻ آيو

٥- ڌرو پرهلاد جهڙي، سواميءَ ڪئي ڀڳتي تهڙي
اڄ تائين امر نالو، آهي آدانت ڙي

ڀڄن راڳ ڀيروي (٥٥)

طرز: سنو سيتان ڪي ڪهاڻي

ٽل- ڪنڊوءَ ۾ ديهه ڌراڻي، ننڊي ۾ وارڻي وساڻي
جمڻ سان جام- سوامي ٽيئون رام،
هيو ڪو نور الاهي

١- ڪرشنا پيءُ ڪيمياگر ڪڪ ۾، سانڍيو سال سمورو
اَنين نوين پيا جمن مگر هي، مهاپرش هو پورو
اڳي جنم جو جوڳي هيڙو، ڀڳتيءَ ۾ ڀرپورو
ڇت آڪاڙ تي نيڱو نڪتو، نور محل مان نورو
اُٺان اٺان جي عيوض وائي،
اُهان اُهان ٿي آئي

٢- ڇئن سالن جي چترو لائي، ٻڌي امڙ ڪان واٽي
هر هر چوي سٺانجهه ماتا، هٺڙ ۾ حيراني
ماءُ مٺي پيءُ ڏاڏي آسن جي، وائي چوي ڪهاڻي
ٻول ٻڌي ٻوءِ ٻارن وانگيان، ڀري اکين ۾ پاڻي
هو ٻالڪ پر اندر سالڪ، سمجهي ڳالهه سياڻي

٣- امڙ وهاريو وديا خاطر، آسورام وٽ آڻي
هو منتر ۾ سنت سچو سو، سالڪ وٺو سچاڻي
ڇيئين جوڳي نون اڳئين جنم جو،
جاڻ سڀئي تو جاڻي

٧- بن ڪر جوڳي جوڳہ ڪمايا،
سهج سماڌ ۾ سواس سمايا
ڪرتا پرهلاد ٻي پرنام ٿا

ڀڄن راڳہ ڪامول (٥٧)

طرز: درشن دو گهنشيام
ٽل- سوامي ٽيئون رام، آپ ڪا امر رهيگا نام
امر رهيگا نام آپ ڪا، اجر رهيگا نام
١- مرگهٽ ۾ جا جوڳہ ڪمايا، ٻئنت غفا ۾ ڌيان لڳايا
ڀوُلا طعام آرام- آپ ڪا......
٢- امر آپ ڪا ڪنبو ٽنبا، ڄڱور ۾ اب جهولي جهنبا
سب ڪو ڪرت سلام
٣- امر آپ ڪي امرت باڻي،
امر آپ ڪي ڪٿا ڪهاني
امر ڪيٿا ٿا ڪام
٤ امر آپئي ڪيٿا اُپديشا، امر ديا سب ڪو سنديشا
ساکي اُر ستنام
٥- امر آپ ڪي سهج سماڌي،
امر آپ ڪي گرتا گادي
امر ڪيٿا انجام
٦- امر ڌروُ پرهلاد هئہ جئسي،
امر آپ ڪا جيون تئسي
امر ڪيٿا آرام

ڏک وارن جا ڏکڙا سوامي، ٽيئون رام ٽارڻ آيو
پريمين جا "ڀلاج" ڇوي سڀ، ڪارج سوارڻ آيو
ڀڄن تن جي ڏيھ تياڳي، جوڙي جوت سمائي

ڀڄن راڳ ڀيروي (٥٦)

طرز: اي ميري دل ڪھي دور چل
ٽل- مھا پرش سوامي ٽيئون رام ٿا،
جانڪا امر دنيان ۾ نام ٿا

١- سنڌ ديس ۾ ديھ ڌرائي،
ڪنڊوء ننگر ۾ راس رچائي
لايا پريو ڪا پغام ٿا

٢. انيڪ ڪا درياھ ڀھايا، ننگر ننگر ۾ نام جپايا
شبد ساکي ستنام ٿا

٣- امراپر آشرم بنايا، پريم پرڪاشي منڊل مچايا
وو آشرم ڀي ايرام ٿا

٤- بال جتي ٿي برھمچاري، نرڪاري نرھنڪاري
مرھ ڪرھ ناڪام ٿا

٥- رڌي سڌي سڀ شيوا لاڳي، اَن ڀورنا آگي مانگي
چلتا ڇيتر صبوح اَر شام ٿا

٦- ڪنٺ ۾ ڪويل مک ۾ مرلي،
نرمت سرت سڀ سھڄي سرلي
درشن ڀي سکڌام ٿا

١- ڏ ريئون ڏٺيءَ مُکڙو ڏ ير ھي،
آيو عاشق سچو ني امير ھي
ڏ ري سنڌ ۾ آيو شر ير ھي،
ڪنهن قولي لڌو ھو فقير ھي
جنهن ني مهر هٿي هرڍِ نام جي
٢- پهتا پريم وارن جي پياس تي،
ناھي امراپور تن واسطي
چڙھ شنڪر ويٺو ڪئلاس تي،
پهتا پتنگ ڪيئي پرڪاش تي
جن شمع ڏٺي هن شام جي
٣- ڏايو رس نه رانول جي ھو راڳ ۾،
ورتي ورتل هٿي ويراڳ ۾
هيو موھ ممت نا ماڳ ۾،
ھڪ پڳتي لکيل هئس ڀاڳ ۾
بي طلب نه طعام آرام جي
٤- جنهن گرمکه ڏنو هن گهوٽ کي،
ءِ امراپور جي ڪوٽ کي
سو ڪين ڇڏيندو اوٽ کي،
"پهلاج" ڇميندو چوٽ کي
جنهن سر ڪي پيتي ستنام جي

(٦٠) ڀڄن راڳ پهاڙي

طرز: پلٽ.

ٽل- سوامي نيئون رام منا، عرض ايهو اگهائجو
ويڙھو سڀ جو وسائجو

ڀڄن راڳ ڀيروي (۵۸)

طرز: ـ تسنگ تنڻي دل جي دوا

ٽل - جاڳيو ڪرشنا جو پورب ڪرم،
سوامي ٽيئون رام ورتو جنم

۱- پاڻي جهوليءَ ۾ جهوٽا ڏنا تي،
چڙڪ مدالسا جان چنا تي
جيئن پاسي نہ پولو پرم

۲- انهيءَ آسيس سانو سلو ڪيو،
سلي ساڻي سان وڻ پڇي پلو ٽيو
جنهن ۾ منڙا تيا ميوا نرم

۳- هڪ ويراڳ پيو ڦل فقيري،
ٽيون وحدت چوٽين پاد ٿيري
پنجون مالڪ جو من ۾ مرم

۴- ڇهون شانتي ستون ڦل سادگي،
اٺون انيڪ نائين آزادگي
ڏهون دل ۾ ديا ءِ ڌرم

۵- اهي دنيا کي ڦلڙا ڏئي ويا،
ڪاءِ ڪاراءِ هيئن جو ڇڏي ويا
پاتو "پهلاج" پد هو پرم

ڀڄن راڳ ڀيروي (۵۹)

طرز: اي ميري دل

ٽل - سهڻي صورت سوامي ٽيئون رام جي،
مهڻي مورت سوامي ٽيئون رام جي

٣- داون جي داس آيا، ليا ڳي ممتا ۽ مايا
نينگر سمجهي نهايا، ناري ڪلني جي ڪايا
مالڪ اهڙو نه ٿيندو

٤- پنهنجوني پنت ناهيو، پنهنجوني گرنٿ ناهيو
پنهنجو پرنام ۽ "پهلاج"، پنهنجو ڌام ناهيو
خالق اهڙو نه ٿيندو

پڇن راڳ ڀيروي (٦٢)

طرز: او مجهي ڪسي سي پيار هو گيا

ٽل- او او سٺو سادگي، سوامي ٽيئون رام جي
١- نن چڱن درٻارن جي هوندي،
۽ محلات ماڙن جي هوندي
ڪپڙ خاص ڏنم، ڪندو واس ڏنم ۽ اپياس ڏنم
٢- ڪئين قيمتي ڪپڙن جي هوندي،
ريشم مخمل وائلن جي هوندي
پائيندو ڪاڏي ڏنم،
ورتي سادي ڏنم ۽ سماڌي ڏنم
٣- چاهي ويلو هجي چاهي ميلو،
ڪڏهن اندر نه ڪاڏو اڪيلو
گڏ جي ڳائيندو ڏنم،
گڏ جي کائيندو ڏنم ۽ ورهائيندو ڏنم
٤- انهيءَ رهڻيءَ سان عمر گذاري،
ڪئي "پهلاج" سادگي پياري

۱- ڪتيو هڪ درد دکڙن کي،
ڏيجو سمپت ۽ سکڙن کي
پرمن ۾ نا پلائجو
۲- ڀيو گهر ۾ نہ ڪلفت تئي،
ڏنڏي ڏوڙيءَ ۾ برکت تئي
سدا روزي رسائجو
۳- ٿيون تئي ونس ۾ واڌارو، هجي اولاد جو آرو
ايهو ننگڙو نپائجو
۴- چوتون ستسنگہ ملي شيوا، ملن پيا مهر جا ميوا
نيٽين پراٽين هلائجو
۵- سچو سنگر آهين سوامي، هت هنڙي ٿيندين هامي
پلئہ "پهلاج" جو پائجو

پڄن راڳہ ڀيروي (٦١)

طرز: جاني والي خدا کي

ٽل- عاشق اهڙو نہ ٿيندو سوامي ٿيئون رام جهڙو
لاشق اهڙو نہ ٿيندو- سوامي
۱- ڪرشنا پي جهولي جهولي، لالڻ کي ڏني لولي
ٻچپڻ جي اها ٻولي، سائين ٿي سمجهي سولي
بالڪ اهڙو نہ ٿيندو- سوامي ٿيئون رام……
۲- ستسنگہ ۾ سرت لاڳي، جوت منجهان جوت جاڳي
ورتي، پي ٿي وراڳي، دنيا جي تمنا تياڳي
، سالڪ اهڙو نہ ٿيندو

جنهن جو تنهنجي ساڻ پيار هو،
کيدو گيان سندي گفتار هو
جوائي نانءُ ويو سڪندرام جو

(٦٤) ڀڄن راڳ پهاڙي

طرز: دهڪ تيري سنسار

ٽل- امر ديش کان ڏيهه ڌري آيو،
سوامي ٽيئون رام- ڄائو امراپور جو ڌام
١- امراپور گرنار جا پيلا، گورو گورک جا چوراسي چيلا
ٻارنهن ماهه متل ها ميلا، صبوح ٿيو توڙي شام
٢- پريم پرڪاشي ناهي ٿولي،
ٻارن ٻين کي ٻڌائي ٻولي
سکيا سڌائي سڀ کان سولي، ساکي ۽ سٽنام
٣- ڪٽي ڀڪتارو سڀ جي سانگي،
گليءَ گليءَ گرو گورک واڳي
نام دان ڏنو من مانگي، جگياسن کي جام
٤- موڪ هلي ٿي مرد جي ماني،
چارئي ورڻ جميا ٿي جاني جميا
مانو ڪرڻ ڪپر هو داني، نرمرهي نسڪام
٥- اعنل حق جو نارو هڻي ويو،
مڙد سچو منصور ٻڻي ويو
پريمين کي "پهلاج" وٺي ويو، سيئي ڪرن پرنام

نالو امر ڪري- ويا اجر ڪري،
ياد گهر گهر ڪري

پڇن راڳ ڀيروي (٦٣)

طرز: اي ميري دل

ٽل- منو نالو سوامي ٽيئون رام جو،
جنهن جاپ جپايو ستنام جو
بيڙو پار اتاريو عام جو

١ هڪ ڪرڻي ڪهاڻي اڳ جي،
ٻي امڙ ديا ڪيئي ڏيڳ جي
ٽين سٺڪ ڏسي گرمک جي،
ملي مام وڻي منهي جڳ جي
وڃي ننگر لڌو هر نام جو

٢- وڃي جوڳي ٿي وينو جهنگ ۾،
سنگي ساٿي نہ ڪوئي سنگ ۾
روح رنگيئي وٺو رام رنگ ۾،
هئي اوم سوهم ڏني آنگ ۾
پلي پاس ويو طعام آرام جو

٣- ڏسي ٽنبڻ واري سڀي چرت کي،
ناهيو امراپور جي ڪوٽ کي
ويهي راتول هلايو روت کي،
ٻي گهرج ڪانہ هئي گهرت کي
هلي پڇن پوڄن صبوح شام جو

٤- "پهلاج" چئي پران آذار هو،
• ڇو سنڌڙيءَ جو سردار ه

١- جنم ڪان هيو سنت جوڳي جتي-
وچن جو سچو هو سدائين ستي
اُنئي ڀهر مک ۾ هري نام هو
٢- رهيو راڄ ۾ پر ويراڳي اٿي-
ڪنول گل جيان نيارو تياڳي ٿي
اندر ۾ سدا ڪيس آرام هو
٣- منين واري منزل هئي سنت جي-
وتائين سچي واٽ ٻي اُنت جي
جمڻ سان جمندي جڳڪ ڄام هو
٤- ملي جوت ۾ جوت "ڀلاڄ" وئي-
اِها ستي عرش ۽ فرش تي پيئي
سنتن جو سرومڻ سکن ڌام هو

ڀڄن راڳ تلنگ (٦٧)

طرز: تور دي دنيا ڪي ديوار

ٿل- ٻڌائي انيءَ جو آواز- سٽائي گر منتر جو ساز
سوامي ٽيئون رام جن ويا
١- جمڻ سان ڄام ٿي آيا- خزانو خاص ڪٺي آيا
سڪائي نڙت ۽ ٻيو نياز-
لڪائي رانول وارو راز- سوامي
٢- ڀڳائون پرم اچي پولا- لاٿائون چنتا جا چولا
ڪيائون پکين جيان پرواز- ٿٿائي شش ڪي شهباز
٣- اٿائي امراپور دربار- جهلايو جهنڊو پي چوڌار
ڪٽائي ڪوڙا رسم رواج- اچائي جهڊن ساڻ جهاز

ڀڄن راڳ بسنت (٦٥)

طرز: اي ناگ کهين جا

ٽل- سوامي ٽيئون رام آ جيئرو ري-
متان سمجهو ويڙو ري

١- جنهن جي ٽنيان ڇيلا ڇيليون- وينا وڏاٽن واڙي
کير ڇوري سي جيئرا ناهن- امر پٽي جن پاڙهي
سدا کرم سڀو لنهن کيڙو ري

٢- جنجي ٽنيان مندر آکاڙا- موڪ هلي ٽئي ماٺي
نالو لنجو کير نيساري- راڄ سندن روحاني
اهو روح ٻوين ۾ ٻيڙو ري

٣- جنجي ٻاڻي امر کهاڻي- ٻوٺن ۾ ٽئي ڀڙهڄي
دشمن جي ٻي دل تان نالو- ٽلجي نتو ٻيو ٽلجي
ٻري گهر گهر گيان جو ڏيئڙو ري

۴- جنجي ٽنيان ٻست هلي ٿو- ٻوتر ٻريم ٻرڪاشي
ٻاڻ امر ٿيا ٻوٻان امر ٿيا- اکر سندن ابناسي
رڳو سرگڻ نرگڻ تيڙو ري

٥- ديد وارن جي دل ۾ آهي- درويشن جي ڏوڻي
بي ديدن ”ٻهلاج“ نه ٻاٺي- ٻهي منجهان ڪا ٻوڻي
کنهن لالڻ ٻاتو ليئڙو ري

ڀڄن راڳ ڪالنگڙو (٦٦)

طرز: شل جيئري هجان مان ملير ڏسان

ٽل- سڀو سنت سوامي ٽيئون رام هو-
ء نهنو نماٺو سو نسڪام هو

٦- نندڙو باغ هٿن سان بڻايو-
اڇي پاڻيءَ اڄڙ کيو اجايو
نظر نوري ڏنم- ڇاپوري ڏنم- توڙ تائين
٧- ٻچڙو ٻريمين لائين ڪيئن رهيو-
ڇيڻون سهيو تڏهن پٽڙا ٿيو
سخن سهڻا ٻڌم- من جا موهڻا ٻڌم- توڙ تائين
٨- ڏن صبر اوهان جو سهارو-
ڪندو "ٻهلاج" ڪو قرب وارو
سي نر نمندا ڏنم- ڇرڻ چمندا ڏنم- توڙ تائين

ٻچن راڳ پيلو (٦٩)

طرز: غم دئي مشڪل ٻل

ٿل- شل وتنديءِ رهي- شل وسنديءِ رهي-
ڏينهن ڏهاڙي
سوامي نيڻن جي واڙي
١- هن واڙيءَ کي پاڻ پوکي ويا،
ڏئي موکه سڀ سي موکي ويا
ڏرمراء سنديءِ ٻل ڪانه پونديءِ، ڪوڏى ڪاري
٢- هن واڙيءَ جا منڙا ميوا- ڪن هند سند ۾ ٻيا سيوا
هڪ وار هاي- ڏسو پوٽا ٻلي- جئين جهاڙي
٣- هن واڙيءَ جي پاڙ پاتالي-
پوکي پرش ويو آ اڪالي
جهڪ جهولا لڳا- غئبي گولا لڳا- ڪنهن نه اجاڙي

۴- هوا "پهلاج" سهڻي صورت.
هوا من موهيندڙ مورت
ڪري ويا ڪل ٿي پورڻ ڪاج.
رکي ويا ٻر يمين جي پڻ لاج. سوامي

ڀڄن راڳ پيلو (٦٨)

طرز: منجهي لوٽ گئي

ٿل- لکي لون نہ ٻڌم. ڇپين ڇڙن نہ ٻڌم. توڙ تائين
سچو سنت هئين ٽيئون رام سائين
١- جڏي ٻيائيءَ جا ٻارڻ ٻريا ها.
سڀين سچ کي ساعت سڙيا ها
ٻري ٻون نہ ٻڌم. صفا سوُن نہ ٻڌم. توڙ تائين
٢- جڏي جاهل جهڳيون ويا جلائي.
وينين ڪيڙن ٻ لڏڙو وڃائي
ڇت نہ ڇڙندو ڏٺم. مکڙو مُڙندو ڏٺم. توڙ تائين
٣- جڏي کوهڙو لٿي ويا واندا.
ٻري منڙا. ڳوڻن مان لو آندا
اُگرو نہ اکر ٻڌم. صبر شڪر ٻڌم. توڙ تائين!
۴- ويا ٻاجهہ جا داتا ٻهاري.
ڏينهن ٿي ڏنڻن لي سائين گذاري
ڪلندو ڪائيندو ڏٺم. راڳ ڳائيندو ڏٺم. توڙ تائين
۵- جڏي ساڙي ويا گودڙيون ءِ هنڌڙا.
سمهندو واريءَ تي هئين منهنجا منڙا
ويڻ نہ وائون ٻڌم. ٻت نہ ٻارالو ٻڌم. توڙ تائين

٥- پيڇي آپ کي منڊل آپ کا، هندستان ۾ آيا
هندستان کي شهر شهر ۾، سندر مندر بنايا
اب "پرهلاد" سروانند سوامي، ڪرتا هئہ اگواني

ڀڄن راڳہ ڀيروي (٧١)

طرز: او مجهي ڪسي سي پيار

ٽل- او او جوڳي سوامي ٽيئون رام هو

١- چڏي شهر ڇهي شمشان ۾،
وڃي داتا ويٺو هو ڏيان ۾
ڪيو جهڳٽن ۾ جوڳہ،
جيئن لڳي نہ لوڳہ- ڪوني اڇي نہ پوڳہ

٢- ٽنڊي آدم واريءَ جا ڏيرِ هئا،
آس پاس گدڙ بگهڙ شير هئا
ٿاهي امراپوري،
جٽ جهاڙي جڙي- وينا سنت سري

٣- لڳي ڇيت جي ٻارهين ميلو،
ڪنگا ڪنب جو جڙيو جٽ جهميلو
اڪنڊ پاٺي هلي، اڪنڊ ماني هلي- اڪنڊ پاٺي هلي

٤- هيڏانهن هلي پرڇن پنڊارو،
هوڏانهن هلي ڀڄن جو پنڊارو
گهرڻ گانا ڪري،
منڙي معڊلي ڪري- من مستانا ڪري

۴- هيءَ واڙي امراپور ڪان-
پوکي ڏٺيءَ مڪي آڌر ڪان
رچي راس ٿئي- پچي پاس ٿئي- ڦلواڙي
۵- "پهلاج" پريمي پوڄائون- ڪن عاشق آسيسائون
شل شاد رهي- آباد رهي- گلزاري

ڀڄن راڳ ڀيروي (٧٠)

طرز: سنو سنو اي دنيا والو

ٽل- امر قلم سي لکي جائينگي- آپ کي امر کهاني
سنت ديش کي سوامي آپ ٿي- ٽيئون رام گر گياني
۱- بارهن برس کي وستا مين- بن جوڳي جوڳ ڪمايا
ڇوٽ گئي ممتا تن من کي- موهه ممت ار مايا
انيڪ روپي ڪڙڪي ڪل گئي- چلي پوڏ کي باڻي
۲- بيس برس کي وستا ۾ تم- گهر ڪو ڇوڙ سڌايا
سنت هند کي، گلي گاڻي ۾- ست اُپديش سنايا
لاکون شش بني شرڌالو- لي ڪر نام نشاني
۳- تيس برس کي وستا ۾ تم، امراپر استان ڪيا
چيٽر ماس ڪا مهان اُتسو- جيٽي جي نرمان ڪيا
ڪتنا ڪيرتن اکنڊ چلي- ار اکنڊ چلي اَن پاني،
۴- بچپن کي جب وستا هٿي- پرم ڌام پگ ڌارا
جوتي جوت سمائي سوامي- برهم لين ٿئي پيارا
جيون اپنا امر بنايا- امر ڪري قرباني

ڀڄن راڳ تلنگ (٧٣)

طرز: ٽوڙ دي دنيا کي ديوار

ٽل - آئي ٿي سوامي ٽيئون رام،
لائي ٿي ساڳي ار ستنام
سدا پتا ساٿ ۾ لايا ٿا
بنا کر ابراہور کا ٺام، اپنا پي امر کيا ھتہ نام
امر ۾ جاء سمايا ٿا

١- ھتي جب ٻارھن برس والي،
اچانڪ کل گئي وو تالي
ملا آءِ ستگر آسورام، سنايا ٿا سوھم ھتہ سکدام
ساڌن پي ساٿ سنايا ٿا......

٢- گئي جب پڙھني کي ليئي،
کنت دو اکر کر ليئي
کھا ھتہ اوم ۾ آرام، نھين ھتہ اور پڙھن سي کام
پڙھن کيا پڙھايا ٿا......

٣- گرھست کي تياڳ دئي آشا،
کيا جا جھنگل ۾ واسا
سماڌي لڳ گئي آٺو ياھر، ڀول گيا طعام اور آرام
شرير کي پاس ڀلايا ٿا

٤- چلي جب واٽي کي ڌارا،
ھاٿن ۾ لي تب يڪتارا
ڇوڙ کي اپنا گھر ار گام، سناني پريو کا پيغام
گيت جا گھر گھر گايا ٿا

۵- ”ڀهلاج“ وسائي ويا واري،
ڪن درشن پيا نــر ناري
سچو سوامي هيو- انترجامي هيو- نسڪامي هيو

ڀڄن راڳ ڀيروي (٧٢)

طرز: ڀر ۾ ٻڌاريون هيون

ٽل- واريون وسايون تو سڄڻ، واريون وسايون......
١- جنهن ڏينهن مٿان واريءَ سندا، ڍير ٿي ڏٺا
چوطرف ڪنڊا ڪرڙ، ٻير ٻير ٿي ڏٺا
آس پاس گدڙ ٻگهڙ، سوئر شير ٿي ڏٺا
تنهن جهنگل ۾ تو جوڳي اچي جايون ٺاهيون......
٢- ڪنڊيءَ هيٺان ڪونڌر ويهي راس رچايئه،
موهن واري مرلي ڪٿي موج مچايئه
ڏٺ ۽ ڏؤرا پيرون کائي پاڻ پچايئه؛
صبر شڪر جون هيون تو واٽ ۾ رايون......
٣- سور سنئه سخت مگر سؤن نه ڪئي تو،
هند سند ۾ تنهنجي هاڪ مگر هؤن نه ڪئي تو
تن کي ڏئي تپت مگر تؤن نه ڪئي تو،
ساري عمر سڄڻ تو هيون نيتيون نڀايون......
۴- چارئي ورڻ هاڻ تنهنجا چرڻ چمن ٿا،
شاهه چا گدا لوکي لوڙي نمن ٿا
”ڀهلاج“ جهڙا ڪيئي تو در مهر منگن ٿا،
ڪهڙيون لکي ڪهڙيون لکان تنهنجيون ڪمايون......

ڀڄن راڳ تلنگ (٧٣)

طرز: توڙ دي دنيا کي ديوار

ٽل- آئي ٿي سوامي ٽيئون رام،
لائي ٿي ساکي ار ستنام
سنديشا سات اهي لايا ٿا
بنا کر اعرابور کا ڌام، اپنا ڀي امر کيا ھمه نام
امر ۾ جاء سمايا ٿا

١- ھئي جب بارھن برس والي،
اچانڪ کل گئي وو ٿالي
ملا آءِ ستگر آسورام، سنايا ٿا سوھم ھمه سڪدام
ساڌن ڀي سات سنايا ٿا......

٢- گئي جب پڙھني کي ليٽي،
ڪنٺ دو اکر کر ليٽي
کها ھمه اوم ۾ آرام، نهين ھمه اور پڙھن سي ڪام
پڙھ ڪيا پڙھا پڙھايا ٿا......

٣- گرهست کي ٿياڳ دئي آشا،
کيا جا جهنگل ۾ واسا
سماڌي لڳ گئي آٺو ڀام، ڀول گيا طعام اور آرام
شريرڪ پاس ڀلايا ٿا

٤- چلي جب واڻي کي ڌارا،
هاٿون ۾ لي تب يڪتارا
ڇوڙ کي اپنا گهر ار گام، سناني پريو کا پيغام
گيت جا گهر گهر گايا ٿا

٥- ”پهلاج“ وسائي ويا واري،
ڪن درشن پيا نـــر ناري
سچو سوامي هيو- انترِيامي هيو- نِسڪامي هو

پڄن راڳ ڀيروي (٧٢)

طرز: ڀر ڀر ٻرادبون هيون
ٽل- واريون وسايون تو سچل، واريون وسايون......
١- جنهن ڏينهن مٽان واريءَ سندا، ڍير ٿي ڏٺا
چوطرف ڪنڊا ڪرڙ، ٻير ٻير ٿي ڏٺا
آس پاس گدڙ بگهڙ، سوئر شير ٿي ڏٺا
تنهن جهنگل ۾ تو جوڳي اچي جايون ٺاهيون......
٢- ڪنڊيءَ هيٺان گوندر ويهي راس رچائي،
موهن واري مرلي ڪٽي موج مچائي
ڏت ۽ ڏوڙا پيرون ڪائي پاڻ پچائي،
صبر شڪر جون هيون تو واٽ ۾ رايون......
٣- سور سنهڻا سخت مگر سڀن نہ ڪئي تو،
هند سند ۾ تنهنجي هاڪ مگر هئون نہ ڪئي تو
تن کي ڏئي نپت مگر تون نہ ڪئي تو،
ساري عمر سچل تو هيون نيتيون نڀايون......
٤- چارئي ورڻ هاڻ تنهنجا چرڻ چمن ٿا،
شاهہ چا گدا توکي توڙي نمن ٿا
”پهلاج“ جهڙا ڪيئي تو در مهر منگن ٿا،
کهڙيون لکي کهڙيون لکان تنهنجون ڪمايون......

٢- آش وندن جي آش پڄائي،
ڏڏ پت ڏئي شل ويڙها وسائي
واءُ لتو نائن ٿي گهلي

٣- ماني جنهن جي موڪ هلي پيئي،
ٻي واهن جي آکهہ پلي پيئي
هرهنڌ ۾ تنهنجي هاڪ هلي

۴- اوت اَجهو "پهلاج" ٿئي شل،
ڏاڻ سچو ڏڏڙن کي ڏئي شل
پرمن ۾ من کين پلي

پچن راڳہ آسا (۷٦)

طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٿل: جي چئين جوڳي ٿيان، ٿڻ سوامي ٽيئون رام جان
جي چئين ساڌو ٿيان، ٿڻ سواءِ ٽيئون جان

١- سور سختيون سڀ سهي،
ساڄن ڪڏهن نا سوُن ڪئي
جي چئين ڪميان ڪٽان، ڪرڻ سوامي ٽيئون رام جان

٢- راڄہ هو ويراڳہ هوء جوڻي وٽيو ويرن اَڳيان
جي چئين مان پڻي وٺان، وڻ سوامي ٽيئون رام جان

٣- نسنگ ٿي نشڪام ٿي، جنهن نام جو نارو هنيو
تون پڻي جي نارو هٽي، هرڻ سوامي ٽيئون رام جان

٥- ديکا بالوڪا پروت ان، ڪيئا وهان آشرم استاپن
ڪها "پرهلاد" ڪرو وسرام،
اُسيڪا امراپور هئہ نسام
جهنگل ۾ منگل منايا تا......

پيلن راڳ ڀيروي (٧٤)

طرز: منهنجي ٻيڙن لي ڪر ٻاجهہ

ٽل- سوامي ٽيئون رام مهراج، ڪيو ساڌ سنگت لي ٻاجهہ
١- هڪ دکڙا دور ڪجو، سڀ ڪشت ڪافور ڪجو
هيءُ نرويو نور ڪجو، ڪجو من نہ ڪڏهن موٽاج
٢- پيو شانتي ۽ سمت ڏجو، سدا پاءُ ۽ ڀڳت ڏجو
ڪتي موہ ممت ڇڏجو، ۽ ڏجو سکن جو ساج
٣- نيون ڌرم سان رهجي اچي،
لڄ شرم سان رهجي اچي
شڀ ڪرم سان رهجي اچي، ۽ ٻار ڪجو هي جهاز
٤- چوٿون پٽ رک پيريءَ جي، لڄ لال فقيريءَ جي
هيءَ ارداس اخيريءَ جي، ڪجو پاس پلہ "پهلاج"

پيلن راڳ لوڙائو (٧٥)

ٽل- سوامي ٽيئون رام تنهنجو جهنڊو جهلي،
پريم پرڪاشي وڌ قلي قلي
١- هند سنڌ ۾ تنهنجي هاڪ پڌون پيا،
ساڌن سنتن ۾ ساک پڌون پيا
شهر شهر ۾ پيو مندر کلي

ڀڄن راڳ تلنگ (٧٨)

طرز: ڇو مٺي وہو مون مٿان

ٿل - سوامي ٽيئون رام جن آيا هوا اُپڪار لئہ -
ست ڌرم جي پرچار لئہ - آيا هوا اُپڪار لئہ
آيا هئا اُپڪار لئہ

١- ٺهڳ ٽيبو نام جو، پرچار پرڻ ٽيندو تڏهي
ٺهڳ ڪري ٽياڳي بڻيا ها، عام جي اعتبار لئہ

٢- منڊل ۽ منڊليون ٻڌائي، ملڪ ملڪن ۾ وڃي
سُور ۽ سختيون سٺيون، سنسارَ جي سڌار لاءِ

٣- پاڙ پاکنڊ جي پٽي ويا، ڪاهہ ۽ ڪلفت ڪٽي
جڳہ ڇڏي جوڳي بڻيا ها، جڳت جي جنسار لئہ

٤- ساز ۽ سنگيت سان جن ۾ وس ڪري ويري ڇڏيا
ورهہ مان واڌي ٻڌائي، واستو جي ويچار لئہ

٥- هڪ سکيا ٿي سادگي، ٻي علت کان آزاد ٿي
سمجهہ ۽ سوجهي ڏني ٿي،
صاحب ست ڪرتار لئہ

٦- عاشقن جي آسري، پڻ ڪ جيئي "ڀلاج" ٿي
شل وڻن اوتار اهڙا، سنت سار سنڀار لئہ

ڀڄن راڳ آسا (٧٩)

طرز - آئو ٻچو تمهين دکا دي

ٿل - ٿورا سا اِتهاس سنو، اب سوامي ٽيئون رام ڪا
ننگر ننگر ۾ ناد ٻجايا،
تا ساکي ستنام ڪا - ڌن گر ٽيئون رام . . . . .

۴- ششن شيوڪن جو هو پاليو، تڙ ٿنارن جان ٽي
ٿون ٻه جي ڏارين ته ڏارج،
تڙ سوامي ٽيئُون رام جان

۵- ڪي ڪمت ڏيندو سمت، "ٻهلاج" چئي پرماتما
جي ٻٽين ٿولو ته ٽئين، مڙ سوامي ٽيئُون رام جان

ڀڄن راڳ ڀيروي (۷۷)

ٿل- اَمراپور جي عاشق جي ٻڌو اَمر ڪٿا،
او او اَمر ڪٿا
جن جن درشن ڪيو ڏيو جو،
تن تن جا سڀ درد لٿا

۱- امر ديش ڪان امر پرش، هي امراپور ۾ آيو
چئن سالن جي نينگڙ ننڍڙي ۾
امڙ ڪان گيان پرايو
جهد ڪري جنهن جوڳ ڪمايو، ٻهري ڪفني ڪٿا

۲- جئن ڪلاش تي شنڪر وٺي، امر ڪٿين آڪاٽي
طوطو ٿي شڪديو ٻڌي هئي،
قرب سان هيءَ کهاٽي
ٽيئن ڊب تي طالب طوطا، جوڳيءَ جوڙيا جٿا

۳- جنم مرن کي ڪين ڪي مڃيو،
جڙ مان جوت نه جاڳي
چيتن جي چمڪار بنا نا پوت، پرم جو پاڳي
پاڪنڊ ۾ "ٻهلاج" قسي ڪو، مٿان منائي مٿا

۵- جيون جيون جواني بڙهتي جاوي،
تيون تيون جوش ٻي بڙهتا ٿا
جوش بڙها تو سات سات ہر،
دل کا هوش ٻي بڙهتا ٿا
هوش بڙها تو شيل صبر ار-
سم سنتوش ٻي بڙهتا ٿا
جوش جوش ہر جل گيا سارا-
موهہ کروه ار کام کا

٦- اب تو باڻي برسن لاڳي- جيون بادل کي ٻوشارا
اور ساز سب سر-هي ہر ٿي- ايک اُناٻا يکتارا
رام نام کا وڄ سات لي- گاتا جاوي وڻجارا
گونج اُٺي سب گلي گلي ار- کونا کونا گام کا

٧- ڦر تو امراپور ٻنوائي- ديک پربت اِک بالو کا
آس پاس ہر گهور جهنگل ٿا- شير بگهڙ ار ڀالو کا
ٻولا بابا بن کر بٺنا- جئسي شکر همالو کا
لاکون شش بني شردالو- بوڌ ليٺا بسرام کا

٨- آپ گئي امراپور پاڇي- سندر سکيا ڇوڙ گئي
سنيہ سکيا "پرهلاد" سنا کر-
پريم کا پاندا ڦوڙ گئي
پريم پرکاش منڊل کي شاکا-
شهر شهر ہر جوڙ گئي
سنڇالت هئہ سروانند جي- اب امراپور ڌام کا

١- جنم سمين ۾ ڇھٽي ڇھٽي،
تپ سي ٻاڻي ٻول اٿي
جنم ليٿا ھٿ يوگي ني سن، ماتا آکين کول اٿي
اديت روپ انوکا ديکا، ڊگ مگاتي ڊول اٿي
لوري دي کر لاڙ لڙاکر، سر چُومان سکدام کا

٢- چار برس ۾ چاٽر هويا، جئسي چاند ستارون ۾
دادا جي کي ٻاڻي سن کر،
گد گد هو گفتارون ۾
اور سنا اب اور سنا کهه، امان کو اشارون ۾
جب ديکو تب مک سي سمرن، هوتا ٿا هرنام کا

٣- ڦر تو آگيا ٻاءِ پتا کي، پاٺشالا ۾ جانا ٿا
پورب جنم کي پڙهي پڙهائي،
پڙهنا ايک ٻهانا ٿا
مسٽر اِک گٽوان وهان کا، ساچا سنت سيانا ٿا
سات برس ۾ ستسنگ مل ڳيا، سوامي آسُورام کا

٤- ٻارهن برس ۾ يوگ کي جوالا؛
اُڙ اٿي تي آهون ۾
کب گاوون ۾ کب راهون ۾،
کب درخت کي ڇائون ۾
کب مرگهٽ کب قبرستان،
کب گر کي ٻئنڊ گفائون ۾
ٻول گيا سب کانا پينا، گيان صبح نا شام کا

١- دئيت واد کو دور ڪري- ڪيا اڌ يانم اُپديش
سانکيہ ڪا ساڌن موکيہ ڪا مارگ- سکلايا سکدام
٢- امر ديش سي امر بناني- آئي ٿي اوتار
بال جتي ہوگي برهمچاري- نر ويري نسڪام
٣- ايڪ اُديش ار ايڪ سنديش ٿا-
ايڪ هي ٿــا اُپديش
مٽن هؤن جوني نم هو سوئي- سب هٿہ رمتا رام
٤- اَن ڪي داني ڌن ڪي واني- سنڌ ہر ٿا ہرڌان
هر ڪيرتن هر پڇن ہر رهتي- مست ٿي آٺو يام
٥- برهم نيشٽي برهم شروتري- ٿئي برهم ڪي روپ
چارون ورڻ "پرهلاد"-
جسي کو ڪرتي هٿہ پرنام

پڇن راڳہ ڀيروي (٨٢)

طرز: اوهي مارون هليا ويا ماڳہ مان
ٿل- آسو ماستر اوهان جي لاء آهہ-
پرمون ليکي ادا هي اللهہ آهہ
١- اوها نظر اوهان کي نا ملي-
تڏي خدمت ڪري تون ٿو لکي
وٽي اوهو جن کي ويساهہ آهہ- آسو ماستر
٢- پلا پت ني وهو چو پاڻ ٿا-
سب جاڻن اوهان جوني جاڻ ٿا
ادا مان شيوڪ هو شاهہ آهہ- آسو ماستر

ڀڄن راڳ آسا (٨٠)

طرز: جيڏانهن پير ٽيڏانهن خانوند ڪندو خير
ٽل- سوامي ٽيئُون رام ڌن ڀاڳ اوهانجو
١- ڌن اوهان جي ماتا- جنهن جي گرڀ مان جاها
ڌن اوهان جو پتا- جنهن جي اڱڻ ۾ آيا
ڌن هو ڪندوُ ٽندو- بستي باغ اوهان جو
٢- ڌن هئي اها جاء- جتي چرن گهمايا
ڌن هئي اها ڌرتي- جتي مندر بڻايا
ڌن هو اهو ملڪ- جتي ماڳ اوهان جو
٣. ڌن هئا اهي ساز- جيڪي وڄي وڄايا!
ڌن هئا اهي ڀڄن- جيڪي ڀاؤ سان ڳاهيا
ڌن هو سندر ڪنٺ- سندر راڳ اوهان هو
٤- ڌن هئي امراپوري- جيڪا اندرپوري هئي
ڌن ٿيا اهي ساڌ- جن شيوا ٿي ڪئي
ڌن هو انراڳ ۽- ويراڳ اوهان جو
٥- ڌن هئي اها دؤلت- جيڪا هٿن سان لٽي
ڪائيندي خرچيندي- ڪڏهن ڪانه ٿي ڪٽي
ڌن هو "ڀهلاج"- تمنا تياڳ اوهان جو

ڀڄن راڳ ضلع (٨١)

طرز: سکي ري مئن تو پريم ديواني
ٽل- آئي ٿي امر ديش سي سوامي ٽيئُون رام
لائي ٿي ساٿ سنديشا ساکي ار ستنام

چون خيال آهي خيرات جو،
سڪي گذر ڪو سوامي ٽيئون رام مان
٢- اڄي يانر غصي ٿيا ياءَ تي،
ڇيو نار وهاء وڃي واهه تي
ٻڌي ڏاند هليا ويا شاهه تي،
پنهنجن چور آيا ڪاهي ڪاهه تي
چوڙي ڏاند راهي ٿيا راهه تي،
سڪي فڪر ڪو سوامي ٽيئون رام مان
٣- آيــا يانر صبوح ساڻ ساهي،
ڏسن ڏاند نڪو پاڻ آهي
هليا ڪاوڙ ۾ پرجي ڪاهي،
پريا ڏاند اچن پيا وراٽي
ڪم ناڪر پيو پاڻ ناهي،
سڪي نظر ڪو سوامي ٽيئون رام مان
٤- ڇيو يانن هلي ويهه همت تي،
من من مڃيس مت ست تي
پر عاشق چڙهيل هو اِت تي،
نڪا نظر ترازي وَت تي
هو خيال خدائي ڪمت تي
سڪي فڪر ڪو سوامي ٽيئون رام مان
٥- انهيءَ انڪل مان تمنا تياڳي،
سچو سنت اٿيو ٻيراڳي،
ڪيو جهد جهنگن ۾ جاڳي، هڪ ايشور جو انراڳي
”پهلاج“ هو صورت ساڳي،
سڪي صفر ڪو سوامي ٽيئون رام مان

٣- اوهان مچي ڪائو نا ماس ٽا.
پوءِ گندو وتو هي ڇو واس ٽا
هو پوتر سچو پاتشاهه آههِ. آسو ماستر
٤- چٽو چلم جهوني جڳ جوءِ ٽا.
پوءِ نـــڙ ڇو پساهو گـــوءِ ٽا
هيءُ راضي ڪرڻ جو راهه آههِ. آسو ماستر
٥- جڏهين هرڪنهن کي ٽا اوهان وٽو.
پوءِ جني پراڻي ڇو ٽا ڪٽو
چا شيرا ڪرڻ ڪو گناهه آههِ. آسو ماستر
٦- هيءَ ڪيڙي اوهان ليلا رچي.
ڪٽو پاڻ هٿن سان چرڪي
مونکي نفرت جي ئه نگاهه آههِ. آسو ماستر
٧- جيڪي شيوا ۾ عشب پيا اٽيندا.
اوهي ”پهلاج“ موج نه ماڻيندا
هيءَ جيئري مرڻ جي راهه آههِ. آسو ماستر

ڀڄن راڳ ڀيروي (٨٣)

طرز: سنسار ۾ سڀ ڪجهه ٿيندو آههِ

ٽل- سکي صبر ڪو سوامي ٿيئون رام مان.
سکي شڪر ڪو سوامي ٿيئون رام مان
١- امڙ روني ورهائي ڏي رات جو.
اوها چوريءَ ڪٽي اڌ رات جو
ڏيي پڙ ٽان مونکي نه پرپات جو.
ڇيين امڙ ادب ڪن مات جو

درتان ويا مڙد مايون-
ڪنيون ڪلهن تي تو ڪايون-
ساڳي صورت ڏٺي انسان ۾
۴- تو آشرم تاهيو ايڪانت لئه،
پنهنجي سمرڻ ڪرڻ ۽ سانت لئه
تڪو ميلن نيلن ڪنهن ڪانت لئه،
رگو ويد وديا ويدانت لئه
اچي واري ڏني وير- جيئن ساگر جي سير،
اچي عاشق مڙيا مئدان ۾
۵- تو سڀ ڪجهه ڪيو نسڪام هو،
پر راضي مٿان تيو رام هو
پهتو هند سنڌ ۾ پيغام هو،
جس "پهلاج" جڳ ۾ جام هو
ٿي وئي جت ڪت جئه جئڪار،
وڄن ٻار ٻيدا ٻلهار
هيو پيد نه تو پڳوان ۾

پڳن راڳ ضلع (۸۵)

طرز: سر پڳ ٽوپي لال
ٽل- سوامي ٽيئون رام- ٺاهو امراپور جو ڌام،
او پياري رام چئو
پرڀين کي پيغام- ستاهو ساکي ار ستنام،
او پياري رام چئو
۱- درويشي ماري دم- دم سان ملايو دم،
دسوين دعا ۾

ڀڄن راڳ ڀيروي (۸۴)

طرز: ڪؤن جاوي متھرا

ٽل - تنهنجي سنڌ ۾ ٻي ساک،
تنهنجي هند ۾ اِي هاک
تنهنجي هاک سڄي هندستان ۾،
مهنجا منترا سوامي ٽيئونرام جي تون
جڳ جيئرو آهين ته جهان ۾

۱- تو جوڳ ڀڄايو هو جهنگ ۾،
پنهنجي آتما آنند جي اُمنگ ۾
نڪو ٻوٽنگن جا ڪنهن ٻي ننگ ۾،
رڳو رڳ رڳ رنگڻ لئه رنگ ۾
ٿي وئتي ظاهر ظهور- ماڪان ملڪ مشهور،
کيل پکتي سڄي بيابان ۾

۲- تو راڳ ڳايو ٿي ويراڳ لئه،
رڳو تن من جي تمنا تياڳ لئه
نڪو لوڀ لالچ ڪنهن لاڳ لئه،
رڳو ايشور جي ان راڳ لئه
ايها مرلي منتار- ٻڌي ساري سنسار،
هيو موهڻي منتر سر تان ۾

۳- تو شيوا ڪئي ٿي قياس لئه،
رڳو ايشور جي اوداس لئه
نڪو دنيا جي شان شاباس لئه،
رڳو فرض پالڻ فرماش لئه

پنجن راڳ ڀيروي (٨٦)

طرز: ريشمي سلوار

ٽل- واريءَ تي وٺڪار، لالن لائي وئين
ڀڙيءَ کي دلدار، سرڳ ـــ هٽائي وئين

١- هئي ڀڙي واريءَ واري،
ڏينهن رات وسي تي واري
ڏني ڪوٽ ڪيس چوڌاري،
ڪئي وس ۾ تو ويچاري
امرپر ڏاهين وئين، ڀڙيءَ کي دلدار

٢- هن ڀب تي رڻ نا ڏڻ ها،
نڪو آن جل جا ڪي ڪڻ ها
رڳو شينهن ڳهڙن جا ڏڻ ها،
مانو رڻ پٽ وارا رڻ ها
-بيٺي ڀپ ڀاهي وئين، ڀڙيءَ کي .....

٣- جيئين شؤ هو ڪيلاس واسي،
تيئين عاشق هٽي ايياسي
ڏاهيو پنت پريم پرڪاشي، ڪيو راج ويهي ابناسي
امر پد پائين وئين، ڀڙيءَ کي ....

٤ ڀوء چيت جو ميلو ملهايو،
ڏينهن چار انمبرت ورسايو
پڇن پوڃن اکنڊ هلايو، هند سنڌ ۾ ناد وڃايو
راس رچائي وئين، ڀڙيءَ کي .....

پهچي نہ جاني جم- ڪال جو نہ ڪوئي ڪم،
انهيءَ اسرار ۾
هردي ۾ هرنام- نام سان نينهن هجو نسڪام؛
او پياري رام ڇتو

۲- سهڻي تصوير تنهنجي - سهڻي تقرير تنهنجي،
مني منتار هئي
ڪلي تقدير تنهنجي- واڻي اڪسير تنهنجي،
گٽين غمتار هئي
مک ۾ منتر و رام- رام سان اچي وهو آرام،
او پياري رام ڇتو

۳- برهم جو باغ لائو- واريءَ ڪي پاڻ لائو،
سرڳ سمان ئي
ميلن اجو ماڻ لائو- ڦگڻ جان ڦاڻ لائو،
شنڪر پگوان ئي
عمت آئي ئي عام- عام ڪي تازو مليو ئي طعام،
او پياري رام ڇتو

۴- جنڪ جان راج وبهي- ڪيو "ٻهلاج" ٻهي،
نيهي نسڪام ئي
سچو سؤراج وبهي، ہنا تخت تاج ويهي،
ڪيو سڪدام ئي
هنڙي بي بسرام- پائي هنڙي بي وسرام،
او پياري رام ڇتو

سدا سک، راسي هو، امراپور......

٥- هر ڪنهن جي دلن ۾ ديرا، هن ڏاتر تنهنجا ڏيرا
"پهلاج" مٿن ٿـــي ميڙا،
هند سند ۾ وسن ٿا ويڙها
اَلک، اَبناسي هو، امراپور جي......

ڀڄن راڳ ڀيروي (٨٨)

طرز: جيڏري مورک

ٽل- جنهن جنهن ياد ڪيو،
هڪ واري سوامي ٽيئون رام کي
درشن ڏيئي دکڙا مٽائي، بخشيو هو آرام کي

١- ملدسيءَ جي منگهر ڀڳت لاءِ ماڻن ليپو پاتو هو
ڇيڻين سائين جي درشن ڏاران،
هيٺ اوهان ڇو لاٿــو هو
ڪٽي ڏسن تان سائين اڇي پيو،
سمريندو ستنام کي

٢- پنيان سائينءَ جي امراپور ۾، اسر ڀڳت بيمار ٿيو
پراٿهه ڪال جو آئي اچانڪ، بيراڳيءَ مان پند پيو
ڪهر ڏنائون ڪائي کي اڇي،
آهي خبر ايها عام کي

٣- ماتا ڪرشنا ياد ڪيو تڏي،
سوامي خود ڪمند ڪوٽ هيو

٥- اوهو ميلو جٿپور آهي، ملي منڊل ۾ خوب ملهائي
سوامي سروانند پلئه ۾ پائي،
”پهلاج“ سا صورت آهي
جوت جاڳائي وئين، ٻيڙي کي......

ڀڄن راڳ ڀيروي (٨٧)

طرز: ريشمي سلوار

ٽل- سوامي ٽيئون رام پريم پرڪاشي هو،
امراپور جي ڌام جو ٻڻ واسي هو

١- هو راڄ سندس روحاني، هو نور منجهس نوراني
هو گيانن ۾ مها گياني، هو لال سچو لاثاني
يوگ، ابياسي هو، امراپور جي ڌام......

٢- هو ٻال جتي ۽ جوڳي، هو سنت سچو سهيوگي
هو يوڳين جا نا يوڳي، هو نرمل نهنو نروڳي
پريم ابياسي هو، امراپور......

٣- جنهن وبهي وساڻي واري،
لائي پٽن تي ته بهاري
جنهجو لنگر اسدا هو جاري،
هو پرمي پراپڪاري
قوم جو قياسي هو

٤- ڪراهڙو ورلي ٿيندو،
جيڪو ڏاڻ ڏڻن کي ڏيندو
سڀني جا اڳڻ اڏيندو، ڪلني جا ڪشٽ ڪٽيندو

۴- چوٿون اجمير ۾ آشرم سهڻو-
ماڌوداس ٿاهيو من موهڻو
قعبو آ ڪيميادار- سوامي نيڻون رام......
۵- پنجون ڪوٽا ۾ آشرم اهڙو-
جهڙو جيون مڪت مندر پيو ٿهڙو
نانءُ آهي نروار- سوامي نيڻون رام
٦- ڇهون الهاس ۾ آشرم آهي-
شانتي پرڪاش پيو مؤج مچائي
ستسنگ جو سردار- سوامي نيڻون رام......
٧- ستون پوني ۾ آشرم آهي-
چندن چندن جان پيو چمڪائي
پچن هلي ۽ پنبار- سوامي نيڻون رام......
٨- اڄان بي شل نالو وڌندو- ننگر ننگر ۾ آشرم ٿيندو
"پهلاج" ڪندو پرچار- سوامي نيڻون رام......

پچن راڳ آسا (٩٠)

(سوامي شانتي پرڪاش الهاس نگر ۵)
طرز: سڪ ۾ آهن فائدا
ٿل- عمر وڏي شل ايشور ڏيندو-
سوامي شانتي پرڪاش کي
ڪشمپ ڪلياڻي وهڻي وسائي-
شنڪر جان ڪئلاش کي
۱- ميلا ملهائي راسيون رچائي-
سڀ جي پچائي آش کي

چيئون هلبو امراپور ڏي، ماتا آهي ياد ڪيو
سرهي ڪيائون گود وهاري،
هر هر چئي هرنام ڪي
۴- ڪٿؤ پگت هو هالن جو، تنهن سهني ۾ ٿي سڌ ڪيا
جيئين جهنگل ڏي وياصبوح جو،
تيئين اُتاهون پڻ پيا
چرڻ ڌوئي پي پراڻ ڌنا ؛ ويهي ڪيو پرنام ڪي
۵- تار نپال نه پهچي ٿي جت، اُت پهچي ارداس ٿي
پريمين جا ”پهلاج“ ڪري ارداس،
سدا ڪم راس ٿي
جو جو مدد گهري ٿو گرن ڪان،
يڏ ڪري گر نام ڪي

پڄن راڳ پهاڙي (٨٩)

ٿل • هند سنڌ ۾ هبڪار- سوامي ٽيئون رام اوهان جو،
پر ٻر ۾ پرچار- سوامي،....
۱- هڪ آشرم هردوار هلي ٿو،
ڪنڀ جو ميلو خوب ملهي ٿو
ناءُ جهن نر نار، سوامي....
۲- ٻيو آشرم جئپور آهي، جيت جو ميلو معتدل ملهائي
گادي آ غمتار، سوامي ٽيئون رام.....
۳- ٽيون آشرم دهاي ۾ آهي،
جئه پرڪاش ٿو ڪار ڪمائي
ڪرن گيان گفتار، سوامي ٽيئون رام..

آپ کي مکہ ۾ ٿا مانو- ميٺا منتر موهني
۴ نا سنگرهہ سامان ٿا- ار نا ڪرئي ارمان ٿا
هٿ فنا سنسار سمجھا- آپ کو مهمان ٿا
پد ملا اَب آپ کو- جو پا گئي مهان مني
۵- سادگي آزادگي ار- بندگي ڪا بيش ٿا
اندر تيري آتمان ۾- عشق ڪا آويش ٿا
دئيت کي درشٽي متادي- ڪيا گدا گر ڪيا غني
۶- اَنت تک نا آپني- وو گهر تجا گر ديو ڪا
جيتي جي ”پرهلاد“ پايا ڦل- سنتون کي سيو ڪا
سرگٽي تصوير تيري- هو گئي اب نرگني

ڀڄن راڳ مانجهہ (٩٢)

(برهم گياني رگهورام پريم پرڪاشي الهاس نگر ۵)
طرز: دلدار- منثار

ٿل- رگهوُرام تنهنجو نام رٽڻ ۾ پيا ڳٽيندا-
سنت توڙي مهنت توکي داد پيا ڏيندا
۱- تو يوڳ سمجهي روڳ ڇڏي جوڳ ڪمايو-
نرت رکي نام ۾ تو نيهن نڀايو
تو جهڙا لکل لعل ادا ورلا کي ٿيندا
۲- پنهنجي ڳجهارت تو ادا ڳجهي لکائي-
ظاهر ڪري ڪانہ ڪا تو لوکن لکائي
تنهنجي جيون مان کي جوڳي جوهر جهٽيندا
۳- تنهنجي برهمچريہ هيو توکي بچايو-
رڳن منجهان رس تو کيئي پاڻ پچايو

ڏکين ھڪين جي ڪندو رھي ٿل-
سدا سدا شاباش ڪي
٢- ستي جتي ٿي رھي سدائين- پائي پد اوناش ڪي
مان مرتبو ماڻي منڙو- خودي وڃائي خواھش ڪي
٣- اندر جي ٽيئون رام سوامي-
ديد ڏيندو ٿل داس ڪي
گر پگڻيءَ ۾ پيئر رھي ٿل- نيھن رکي نرماش ڪي
٤- ڪايا ڪنچن ڪندس گرو- ۽ سالم ڪندس سواس ڪي
ايشور شال اونائيندو- ”پھلاج“ جي ھن ارداس ڪي

ڀڄن راڳ پھاڙي (٩١)

(سوامي ڪرمڪداس پرڀرپرڪاشي- ڄڄپور)

طرز: مرڻ ويلي مون اڳيان

ٽل - سوامي گرمڪداس تيري- امر ھو گئي جيوني
امر ھو گئي جيوني- امر ھو گئي جيوني
١- جيون پر جيون بنايا- ستگرو ڪي سامھني
نا ستايا آپ ڪو ڪڀي- ڪروڌ ني نا ڪام ني
آج ڪل مشڪل مليگا- سنت ايسا شرومڻي
٢- تياڳ ڻا ويراڳ ڻا- انراڳ ڻا اڪ ايش ڪا
رات دن مک ۾ تيري ڻا- جاپ اڪ جڳديش ڪا
سوامي ٽيئون رام جي ڪر- آپ ٿي دل ڪي ڌني
٣- ڪنٺ ڻا ڪويل مثل- ار عاشقي آواز ڻا
ھاٿ سين گھگھرون بڄانا- ساٿ سندر ساز ڻا

ڀڄن راڳ ڪامول (٩٤)

(سوامي گوالانند پريم پرڪاشي - اجمير

طرز: درشن دو گهنشام

ٽل - سوامي گوالانند آيئي، جيون سڦل ڪيئا
جيون سڦل ڪيئا تا آيئي، جوين سڦل ڪيئا
١- بچپن ۾ ٻن ڪر ويراڳي،
گرهستا آشرم ڪي تمنا تياڳي
ورڪت پٽي ۾ ورتي لاڳي، سمرت رام سيئا
٢- سنگيت وديا ڪي ساگر تي تم،
انيڪ ڪي جي آگر تي تم
نياؤ نيت ڪي ناگر تي تم، گهر گهر گيان ديئا
٣- برهم نيشٽي برهم گياني،
ورتي آپ ڪي وبر وگياني
داني ماني تي سنماني، پل پل پريم پيئا
٤- تم "پرهلاد" تي پريم پرڪاشي،
يهان پي امراپر ڪي واسي،
وهان پي امراپر ڪي واسي، جا ڪي واس ليئا

ڀڄن راڳ ڀيروي (٩٥)

طرز: لاء مهر جي دلڙي ماندي
روز روئي ٿي زارون زار

ٽل - گوڪل جي گوالن مان آيو، سوامي گوالانند هيو
١- جهڙي کهٽي تهڙي رهٽي، تهڙو منجهه آنند هيو
جهڙو راڳي، تهڙو تياڳي، تهڙو طالمند هيو

مشڪل اهڙي محنت ڪري ڪايا ڪسيندا

۴- ويدانت رنبو ويهي تو ويدانت آپي ڪري-
صبر شڪر سيل رکي شانت آپي ڪري
ورلا ڪي پگوان اهڙا پنڙا چٽيندا

۵- "پهلاج" تنهنجي رهڻي کهڻي سيئي سچائي-
واڌ وڌائي نہ ڪئي سچ ٿو وکاڻي
اهڙو پريم پيالو هيئڙو ورلا ڪي پيئندا

ڀڄن راڳ آسا (٩٣)

طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٿل- رمز سان رگهوُرام پنهنجو- سانگ سرهو ويو ڪري
سانگ سرهو ويو ڪري- ۽ پار ترهو ويو ڪري

۱- جوان جوانيءَ ۾ ڪيا ها- ترڪ سيئي طائفا
پاءِ پگتيءَ پڄن سان ويو- دل سندو پانڌو پري

۲- پوڳ سمجهي روڳ تنهنجي- طمع کي تياڳي ڇڏيو
مرڻ تڪ منڙو رهيو هو- هر پرورتيءَ کان پري

۳- تياڳ جي مورت هيو- تپسيا سندي صورت هيو
دوش دشمن کي ڏسي- ٿاڪر ٻيو هردم ٺري

۴- وير ويدانتي هيو- ايڪانت جو واسي هيو
ديهہ جو اڌ پاس تياڳي- ڌيان دل ۾ ويو ڌري

۵- ويو ڇڏي "پهلاج" ديهي- مانگهہ جي گيارس منو
انت تڪ چوندو رهيو- شري رام رام هري هري

شل وسائي هيءَ گادي، سوامي امرداس جي

١- جهد ڪمائي هٺجي جوڳي، سوامي اچل پرساد جيان
منڙي سندر ٻولي ٻولي،
جڻ سڪ لهي امرداس جي

٢- ڏيرا وسن شل وڏن جا، ۽ گاديون قائم ٿين سدا
جيسين ڌرتي ۽ گگن آ،
رهي گادي اچل پرساد جي

٣- پريم سان "ٻهلاج" جي ۽ توڙ تائين نيهي اچي،
ڪيو آسيسا سنگت ساري،
لڳي وڏي عمر پريمداس جي

ٻچن راڳ ڪماچ (٩٨)

(سوامي اچل پرساد- امر ڏام- الهاس نگر ٢)

طرز: پتيءَ جي پريم ۾ هردم گذارڻ

ٿل- اچل پرساد جي اڱڻان، رکي ناتو نوڙ گهر جي

١- آهي اڱيان امرداس، عقل ۾ پر ڪتنگ آهي خاص
رکي دل ۾ پورو وشواس، آڳيا انجي مڃڻ گهر جي

٢- ايسرداس اڪيلو آ، مڇايو ڏار ان ميلو آ
چوي سيڪو تو چيلو آ،
وري اُن ڏي وڃڻ گهرجي

٣- ميلهوُن وا مندر ۾، رشيءَ ڪي راز اندر ۾
وهن واٽيءَ جي وندر ۾، وني پاسو وهڻ گهرجي

٤- چڻن چاهه سان ڪري تو طعام،
گهمي پرديس پاسو رام

٢- جهڙو گياني تهڙو تياڳي، تهڙوئي دل بند هيو
جهڙي مستي تهڙي هستي، هڪ جهڙو هرهنڌ هيو
٣- جهڙي صورت تهڙي مورت،
سڀ کي دلپسند هيو
موهن واري مک ٻرمرلي، مانو ڪرشنچند هيو
٤- آخر ڏائين عاشق جو هڪ، پريوءِ ڏائين پنڌ هيو
"ڀلاج" گڏيو وڃي گوبند سان،
جو پاڻ ٻه خود گوبند هيو

ڀڄن راڳ آسا (٩٦)

(شري نرمل-ماڌؤ-امولڪ نڪيتن- پونو ٢)
طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٿل- شل اگهائيندو ڪمائي، ڀائي پورنداس جي
گياني ٿي گادي وسائي، ڀائي گرمکداس جي
١- مان ماڌوداس جو، ۽ شان ميهرداس جو
۽ وڏائي آبرو، ڀائي نرملداس جي
٢- ڏام نرمل کي وڏائي، پاڻ نرمل ئي رهي
۽ ڏلائي ڪين ورتي، وڌن مان وشواس جي
٣- "ڀلاج" سان سڀ سنت گڏجي،
دعا ڪريو درويش ٿي
رهجي اچي شل عمر ساري، ڀائي پورنداس جي

ڀڄن راڳ آسا (٩٧)

(سوامي پريمداس- امر ڏام- الهاس نگر ٢)
طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٿل- پريم سان رهجي اچي شل، ڀائي پريمداس جي

١- تو نيرتن جو هو ڀانو ڪيو،
آئي ٻران وچي تو روانو ڪيو
ڪم شير اهو تو شهاڻو ڪيو،
ڪري سڦل وئين تون سواس منا
٢- اوکي ڪال خبر هئي لعل پني،
تڏي ساڻ وئين تون ڪتنب وني
توسان ماتا منڙي ساڻ ڪني،
جنهن جي رهي نه اندر جي آس منا
٣- گهمي دوارڪا پري او ساري سڄڻ،
آئي گوداوريءَ جي واري، سڄڻ
اتان ترت ڪئي تو تياري سڄڻ،
رهي پريمين جي وئي پياس منا
٤- چڏي ديس وئين پرديس ڏٺي؛
"ڀلاج" اچا هئي گهرج گهڻي
پر واهه واهه جا ايشور کي وڻي،
وئين خاوند ڏي تون خاص منا

ڀڄن راڳ ڀيروي (١٠١)

(سوامي سنت پرساد. سکر ساڌ ٻيلو. آگره)

ٽل- سچا ساڌو ها سند واسي، سنت پرساد سوامي جن
الوڪي پرش ابناسي، سنت پرساد سوامي جن
١- سکر سند ۾ سڌو لت تي، سندن خود ساڌ ٻيلو هو
هوا ايڪانت جا پياسي، سنت پرساد سوامي جن

رهي ٻاهر ٿو ٻڌو وام، ديا تن تي ڪرڻ گهر جي

٥- "ڀهلاج" دربار آ خاصي،

وٽي سک جو اچي پياسي

آهيان در تنهنجي داسي،

چائنت تنهنجي چمڻ گهر جي

ڀڄن راڳ ڀيلو (٩٩) ٽلهو دربار- ٻڙودا

ٽل- ٽلهي دربار جو سينگار ڪنداس ڪيو

آڪاڙو ملڪ ۾ اظهار ڪنداس ڪيو

١- سوين سورداس جتي ٻلن ۽ ٻڙهن ٿا پيا

اِهو استان ۾ اُپڪار ڪنداس ڪيو

٢- رهن ٿا ڪيئي اچي ٻڙهڻ لاءِ پرديسي

ودِيا جو خاص هو وستار ڪنداس ڪيو

٣- رهن ٿا سنت سوين باغ ۾ جيئن گلڙا

گلابي گل هٽي گلزار ڪنداس ڪيو

٤- هيو استان بيابان ۾ اِهو ٽلهو ٽلسي

جهنگل ۾ پريم جو پرچار ڪنداس ڪيو

٥- اچي ٿي ساڳي "ڀهلاج" سگند ٻن ٻن مان

هريءَ جي ناوَ جو هبڪار ڪنداس ڪيو

ڀڄن راڳ ڪالنگڙو (١٠٠) هنس ڌام ڪرلا (بمبئي)

طرز: منهنجا مارون ڪٿي ۽ ملير ڪٿي

ٽل- منهنجا سرامي نارائڻداس منا،

ڪري سرڳ وئين تون واس منا

٥- جاڻ "ڀالاچ" جان پاڙهي جاڻي،
مدد جي وٽي ڇڏ موج تون ماڻي
سنگ ڪري وٽ سرهو سڄايو

ڀڄن راڳ ڀيروي (١٠٣)

(اوڌوت سوامي چيتنديو جي موٽي جو اُدگهاٽن)

ٽل- امر نيشاني ڪنڪل ۾ اوڌوت، تمهاري ڪٿيا هئه،
سرڳ سين ٻڙ ڪر سب سنتون ڪو،
پرم پياري ڪٿيا هئه

١- آپ سدا اوڌوت رهي،
نا مايا ڪي ڪڇ ممتا ٿي
ليائڳ هئي تصوير آپ ڪي،
سمدرشٽي ار سمتا ٿي
نگر بيچ اڪ نگر وسايا، ڦر پي نياري ڪٿيا هئه
٢- گنگا لٽ پئه تپسيا ڪرڪي،
ڪرش شرير ڪو ڪييا ٿا
وو درشن تو درلڀ هئه،
جو ديهه ڌار ڪي ديا ٿا
ڪيول آپ ڪا درشن اَب تو،
پراپڪاري ڪٿيا هئه
٣- اَن پورنا آگيا ۾ ٿي، اوُر ڪبير ڪوٺاري ٿا
رڌي سڌي سب ڪرت وسوئي،
ڀولاناٿ ڀنڊاري ٿا
ساڌو سماج ڪا پتا آپ ٿي، ار مهتاري ڪٿيا هئه

٢- هوا ودوان ويدانتي، سدا سيتل سدا شانتي
جتي ها يوگ اپياسي، سنت پرساد سوامي جن
٣- هيئنر گادي سندن هند ۾، آشرم آگري ۾ آهه
كتي وياكل جي قاسي، سنت پرساد سوامي جن
٤- اداسي سمپرداءِ ساري، هلي سنڌ ۾ سندن سايعي
هوا هندو قوم جا پياسي، سنت پرساد سوامي جن
٥- پنيان گٽپت ۽ رگهندن، ڇڏي ويا شش جو جوڙو
هٽايا ڏٽن جا راسي، سنت پرساد سوامي جن
٦- سندن "پهلاج" مک ۾ هو، هري رام شري رام
ڇڏي ويا ديهه ابناسي، سنت پرساد سوامي جن

ڀڄن راڳ بسنت (١٠٢)

ٽل- آيو بسنت- بسنت نه آيو، بنا بسنت بسنت اجايو
١- باغ ڪڙيا پر باڳ نه ڪڙيا، ڀنور مڙيا پر نور نه ٽڙيا
مند مٺي پر من نه مٺايو
٢- سڪا وڻ ٻي ساوا ٿيڙا، تنهنجا اڃا ڇو وهم نه ويڙا
سنسن جي ترڪي سيءُ سڪايو
٣- مند نه ايندء موڪ موٽي،
تاهي وت تون قسمت ڪوٽي
سنت بسنت ٿي گهر ۾ گهرايو
٤- مند ڏسي موليا وڻ موڳا،
سڌريا ڪين اندر جا اوڳا
مدش اهو ڇڻ جايو نه جايو

٢- سادي ۾ سادي صورت، منڙي ۾ منڙي مورت

سڀ جي ڪندو هو پورت،

نياز هيو جنهن ۾ نڙت

مشڪل ڪو دل جو ٽٽي، دريا هه شيواداس جهڙو

٣- جيون ويو پنهنجو ناهي، مڪتيءَ جي پدوي پائي

جوت ۾ جوت ملائي، ”پهلاج“ ويو سمائي

مشڪل ڪو پائن سان ٽٽي، پاءُ شيواداس جهڙو

٤- ست پرشون سين سڀ ڏجي ٿي،
نيچي اوپر چؤباري
گياني ڌياني برهم گياني؛
رشي مني ٿي سب ساري
مايا پري پري کي مدهه پروو،
ڪئلاش ڪماري ڪنيا هڻ

٥- چيتن ديو ني چمن لڳايا، سينچا چدگھنانند ني
پريمداس ني پالن پوشن، اور ڪيتا آتمانند ني
گرمکداس کي مهنتي پر اب،
ڀئي ڦلهاري ڪنيا هڻ

٦- نهر ڪناري گهاٽ کي شوڀا،
هر کي پئڙي هڻ مانو
پرات ڪال ”پرهلاد“ نهاوي، جوگيشر وونر جالو
هري دوار کي مٺ مندرون سين،
سڀ سک ڪاري ڪنيا هڻ

ڀڄن راڳ ڀيروي (١٠٤)

(ڀائو شيواداس ڳڙهيا-ين الهاس نگر-٣)

ٽل- شيواداري نه ماندو، شاهه شيواداس جهڙو
ورلي ڪا پت جڻيندي، ماءِ شيواداس جهڙو

١- دانن ۾ داني پورو، گيانن ۾ گياني پورو
ڌيانن ۾ ڌياني پورو، مانن ۾ ماني پورو
ورلو ڪو ڌاريندو، ويساهه شيواداس جهڙو

جنهن جي هٿ ۾ باجو ساز هو، سوامي....
٧- نرسنگهه جو هو پرم پوڄاري،
شامانند سواميءَ جو شيواڌاري
سدا گرن جو جنهن تي راض هو، سوامي......
٨- هند سنڌ جو سڀ سفر ڪيائين،
پريمين سان ملي ميلو ملهايائين
منتار منو مهراج هو، سوامي ڀلاڄرام
٩- سيئي سنتن جو هو من ميلي،
سڀ جي ڪيائين ويل سهيلي
سدا رکندو سڀ جي لاڄ هو، سوامي......
١٠- دينانات هو دين ديالو،
ڪرپا ڪندو هو سڀ تي ڪرپالوُ
منهنجو گرو غريبن واج هو، سوامي....
١١- ايشور آنند ڪهڙي مهما ڳائي،
مهما جو ڪوئي پار نه پائي
سائين ڳڻن سندو گلزار هو- سوامي......

ڀڄن راڳ (٢)

از قلم- ڀڳت پرمانند اجمير

طرز: ٻي ٻڙدا هنادو ٻي مکڙا دکادو

ٽل- هر سنتن ۾ سوپارو، ڪري ڀلاڄ رام پيارو
ورلي ماءُ ڄڻيندي اهڙو، ٻڙو پاڳن وارو
١- ننڍپڻ کان سنگ سنتن جي ۾، لعل هٿيو لاٿاني
گرو شامانند جي ڪرپا سان سو، گوهر ٻڌيو گياني

شردا جا قول

ڀڄن راڳ ڀيروي (١)

از قلم- سوامي ايشور آنند اجمير

طرز: جهولي جهلي اٿم

ٽل- سوامي پهلاجرام ڪوبراج هو، ۽ سنتن ۾ سرتاج هو

١- سادي، جنهن جي هيڙي صورت،
من موهيندڙ هيڙي مورت
جنهن ۾ نت ناگر جيئا ناز هو، سوامي پهلاجرام......

٢- ويدن جي نت بولي باٽي،
گيان گٽن جي هيڙو ڪاٽي
جنهن ۾ پريل روحاني راز هو، سوامي.....

٣- سدا سينگار هو سنت سيا جو،
سيڪو ڪندو هو ديدار بابا جو
جنهن جو مٺو مڌر آواز هو، سوامي......

٤- جيڪو در تي آيو سوالي،
تنهن کي ڇڏيائون ڪين ٿي خالي
ڪندو پورن سڀ جو ڪاج هو، سوامي......

٥- پرواهه نه ڪنهن جي ڪڏهين ڪيائين،
غرض نه ڪنهن جي ڪڏهين ڪيائين
سدا ڪندو سنتن راج هو، سوامي......

٦- سنسنگ جي نت موج مچائي،
سهڻي سندر ڪولا ڳائي

گر ٻاٽي ٻڌرڻ لاءِ جنجي، منڙو هيڙو آنو
منهنجي ٻاٽي سڀ کي ٻڌائي ويو، سوامي ڀهلاجرام..
٣- ٻال جنم کان هئا برهمچاري،
نيتي سندن هئي نياري
اَنت سمي ۾ نام جپيائون، ڪيائون هلڻ لاءِ تياري
منڙو مالڪ سان ملائي ويو، سوامي ڀهلاجرام
٤- حيدرآباد ۾ هين آڪاڙو، هلندو هين ٻنڌارو
سنت ڪانپوءِ ديولاڻي اندر، آهه استان هاڪارو
واهه جا موج مچائي ويو، سوامي.....
٥- تاريخ نيوهي مهينو ويساک جو،
گيارس جو هيو ڏهاڙو
ڏينهن منگل هنومان وارو، سنجها جو هيو شمارو
سنت سڀني کي ٻڌائي ويو، سوامي.....
٦- چئي هرنام تو ٻياور وارو،
سنت صورت هئي نماڻي
جن جن سک سان شيوا ڪيڙي،
ٽيندا تن سان ساٽي
نالو امر ٺٽائي ويا، سوامي.....

ڀڄن راڳ ماڻجهه (٤)

از قلم- ڪوي واشديو لکنو

طرز: سک ۾ آهن فائدا

ٽل- سوامي ڀهلاجرام سچي ٻچي ٻرٻر جو اوتار هو

هيو هند سنڌ ۾ هاڪارو، ڪري ڀلاجرام پيارو
٢- سڀ گرنٿن جو گياتا هيڙو، سهڻي جنهن جي واڻي
ودوانن ۽ گڻوانن جي، من کي ٿي سڀاڻي
هو گيان گڻن ڀنڊارو، ڪري ڀلاجرام پيارو
٣- وچنن جي برسات وسائڻ، منڊپ ۾ وهندو هو
سنگت جو سرمور اٿي، ڪيئن سنگت ۾ جهندو هو
هيو دلبر دهشمت وارو، ڪري ڀلاجرام پيارو
٤- پرمانند پڳت سان هيڙيون،
جنهن جون روح رهاڻيون
ياد هميشه رهنديون دل اي،
ڪامل آهي ڪهاڻيون
هيو شير سو شڪتي وارو، ڪري ڀلاجرام پيارو

ڀڄن راڳ ڀيروي (٣)

از قلم- ڀائو هرنامداس ڀاور

طرز: جوت سي جوت جگا ڏي چلو

ٽل- جوت جو جلوو پسائي ويو،
سوامي ڀلاجرام نياڻي ويو
١- آئي سويلي امرت ويلي، نام پريوء جو جپايائون
ڀرپور ڀنڊاري پريل دان ڪجهه،
دان ۽ دل سان ڪيائون
سڀني سان پيال پيلائي ويو، سوامي......
٢- نرسنگهه ساڻ نياڻي نانو، ڀڄي پريو سان هڪ ڀائو

روپ مانڊوُ، هري ٻلرام جو......

٥- ٻاٻا سائينءَ جا وسن ٿا ڏيرا،
سنت سادو اچي پائن ٿا ڦيرا
مزو هرڪو وٺائي پنهنجي گيان جو......

٦- نارائڻ ٿيندا ڪل راضي، ڪين ڏيندا مالڪ موٽاڄي
ڪل وقت نيي شان مان جو....

ڀڄن راڳ ڀيروي (٦)

از قلم- شريمان لالا نارائڻ گر اجمير

طرز: ٻاٻل ڪي دعائين ليتي جا

ٿل- امر ڪويتا آهي تنهنجي،
امر ڪري ڀلاجرام آهين
سڀ چنڊ تارا جيسين، تيسين امر دل جو دراز آهين

١- امر نالو تنهنجو آهي، امر تنهنجا آڪاڙا ٻي
امر انهنجا چيلا چيليون، امر تنهنجا وڻجارا ٻي
امر آهي تنهنجي گادي، امر سيا سر تاج آهين

٢- امر تنهنجا ٻستڪ پوٿيون، امر تنهنجو گڻ گيان آهي
امر تنهنجي مورت صورت،
امر تنهنجو ڌن ڌيان آهي
امر آهي استان تنهنجو، امر تون سمراج آهين

٣- امر تنهنجون سيکي ڪٿائون، امر تنهنجو پرچاز آهي
امر تنهنجو ويچار وهنوار، امر تنهنجو نت پيار آهي
امر قلم سان ”لالا نارائڻ“، لکيو تيرت راج آهين

ويو ڪري سچ جي ڪمائي،
ننڍي وڏي سان پيار هو

١- وديا جو ودوان هو ۽، برهم جو ٻڌ گيان هو
اوچو جنهنجو شان هو، هند سند ۾ نروار هو

٢- ڪون ۾ ڪويراج هو، سنت سچو مهراج هو
سيا جو سرتاج هو، ڪندو پريم سندو پرچار هو

٣- نارائڻ تي ڪرپا ڪيائين،
پنهنجي گدي تنهن کي ڏنائين
تنهن جو نارو هنيائين، واسديو جو منتار هو

ڀڄن راڳ ڀيروي (٥)

از قلم- ڪوي نارائڻداس انبور

طرز: منهنجي ٻيڙي اٿئي وچ سير ۾

ٽل- هي باغ آهي باغبان جو،
منهنجي سائين سوامي ٻهلاجرام جو

١- باغ هن ۾ جيڪي ايندا، ڪارج تنجا ڪلئي ليندا
ملي نالو هتي تو ٻگوان جو.....

٢- باغ هنجي مهما ڀاري، روز اچن ٿا نر ۽ ناري
هلي ستسنگ صبوح ۽ شام جو....

٣ جوت مان پنهنجي جوت ڏئي ويا،
نارائڻ پرڪاش کي پاڻ ڇڏي ويا
پائي نيم نيائجاڻ ء نام جو.....

٤- باغ هن جا گل پيا منا ٿئي،
برهما وشنو شؤ جڻ وينا ٿئي

ڀڄن راڳ ڪوهياري (٨)

از قلم- سوامي نارائڻداس- امر ڌام- الهاس نگر ٢

طرز- ساڌو سڏائڻ آهي سؤکو،

رام رجهائڻ اؤکو آهه

ٽل- ڪوي سڏائڻ آهي سؤکو، ڪوتا ساڌڻ اؤکو آهه

١- وار وڏا ۽ بوڇڻ ٻائي، هرکو ويٺو ٻاڻ پڙائي

ڪتا ڪري ۽ راڳ به ڳائي، رنگ رسائڻ اؤکو آهه

٢- پنچم سر تان راڳ شروع ڪن،

راڳن جا آلاپ شروع ڪن

باجا طبلا ساز ڪنا ڪن، تار ملائڻ اؤکو آهه

٣- ڪوي اهو جو ياو پڇاڻي،

برهم جيو جي ڀيد کي ڄاڻي

انهد جا آواز سڃاڻي،

اهڙو ڪري هت ڪو ڪو آهه

٤- ڪوي ٻٽيو ڀلاج ڪوي هو،

سند هند جو سرتاج ڪوي هو

روشن ڪوتا جڻ نه روي هو،

اهڙو "اداسي" ڪو ڪو آهه

ڀڄن راڳ ڀهاڙي (٩)

طرز: منهنجي عمر سدا ايشور جي

ٽل- ڀلاج ڪوي جي واڻي، جڻ آهي امرت کاڻي

ائين سڀئي ڪوان آ وکاڻي،

سب ڳائي وڄائي ڄاڻي

پچن راڳ ڀيروي (٧)

از قلم- سنت پچنداس انبور

طرز- ميري من کي گنگا

ٽِل - سنت جو هو سرمور ڪوي، شري، سوامي ڀلاجرام
ياد رهندو- ياد رهندو، تنهنجو جڳ ۾ نام

١- ننڍپڻ کان گر شيوا ڪري هو،
ودِيا پڙهي ودوان ٿيو
انتر مک اڀياس ڪري هو، گياني وڏو گڻوان ٿيو
جنهنجي مک ۾ سرسوتي هو، ڪيو سدائين ڌام

٢- وقت جو گيان هو پورو جنهنکي،
سِپا جو سينگار هيو
واڻي ڪوتا ستسنگ دوارا،
ڌرم جو جنهن پرچار ڪيو
ميل ميلاپ ويو رکي سڀن سان،
قرب جو ڪري ڪلام

٣- نرڀئه نسنگ ٻڻي هند سنڌ جو،
سڀ ڪيو ٿي سڀلاڻي
سادگيءَ رهڻي سان آخر تائين،
مان ڇڏي ٿيو نرماڻي
نِنڊي وڏي سان ڪري رهياٽيون، آنند ڏنئه آرام

٤- ليک لکڻ ڪوتا ناهڻ ۾، قابل ڪامل گوهر هو
شير وانگي ٿي هردم گرجو،
واڻي ۾ جنهنجي جوهر هو
داس پچن چوي ڪين وسرندو، اهڙو سنت اپرام

ڇڏڪ هو ڪرشن ديو جو روپ
ڪريان ڪهڙي وڏائي مان،
سچو سو سنت ٿي ويو

٣- ساڌن جي ساڌنا ساڌي، يوڳن وارو يوڳ ڪمائي
سنتن وارو رکي سنتوش- راجا جيان راڄ هلائي
ويراڳين ۾ ويراڳي هو، گيانن ۾ گياني ٿي ويو

٤- هليو ويندو آخر سڀڪو، ڇڏي سنسار هي فاني
گڏن وارا امر رهندا، امرداس جهڙا جاني
انين ”ڀهلاج“ ٿي مرجي، جڏن سوامي امرداس ويو

ڀڄن راڳ ڀيروي (١٠٦)

طرز: جوت سي جوت جڳائي چلو

ٽل- رام سان نيهن لڳائي ويو،
جوت سان جوت ملائي ويو

١- سنت سچو هو سنتن ۾ جيئن گلن ۾ گل گلابي
پريم رکي پريوء سان ويڙر، سچو ٿيو ويراڳي
ممتا موه مٽائي ويو، جوت سان جوت

٢- گيان ڏئي گلزار ڪري ويو، لعل ڏئي ويو لولي
پرم سندو پرچار ڪري ويو، منڙي ٻولي ٻولي
گيتا جو گيان ٻڌائي ويو، جوت سان جوت

٣- شيوا ڪري ويو شيوڪ ٿيو،
تڏهن نه ويو پد پائي
نالو نه تڏهن ٻاهي امر جو، سنگت سڀ ٿي ڳائي
”ڀهلاج“ جيان نعرو وڄائي ويو، جوت سان جوت

١- سنت هجي سنياسي، ٽوڙي هجي ويراڳي اداسي
هجي ڪنهن به پنٿ جو واسي،
پر ڪوتا ڪوئي جي ڄاڻي
٢- ڪري ياد پاڻي گرباڻي، يا تلسيداس وڪاڻي
جي چئين نه ڪوي جي باڻي،
جڻ پڙهي ويندس پاڻي
٣- آهي راڳن جي جڻ راڻي، ۽ تار سندي پٽ راڻي
جنهن رمز لِها آهه جاڻي،
تنهن موج سچي آهه ماڻي
٤- جيسين سج چنڊ آهن تارا، پلبا نه ڪوي جا اشارا
ڏنا "اداسي" مون ڪوي سارا،
ڪوي بيان ٻي ڪوتا ساڻي

ڀڄن راڳ آسا (١٠٥)

سوامي امرداس- امر ڌام- الهاس نگر ٢

ٽل- امرداس امر ٿي ويو، وڃي سو برهم ۾ لئه ٿيو
١- ڪٽي دک درد پريمين جا،
اڇن جي سک رکي شرڌا
ڪري پورن سيئي آسون،
وڃن سي ڪينڪي ارڌا
ڇٽيا نرڌن ڌن وارا، سڪن کي ساڌ ڪري ويو
٢- ڪتا واچڪ هيو اهڙو،
چٽڪ هو واهه وياس جو روپ
هئي منڙي موهڻي مورت،

ويدانت جو ڀڄن ڀاڙي

ٽل- آتم ديوڪا ڌيان ڌرو من،
اؤر ڪا ڌيان ڌرو نہ ڌرو

١- تتو مسي اَهم برهماسي ڀاڳ تياڳ لڪشا سي لکو،
اوم سوهم نام ررومن، اؤر نام ڪا ررو نہ ررو

٢- گنگا جمنا سرسوتي تربيني هٺ ترڪٽي ۾،
تيرٿ تين ڪرو تم ٻي من تيرٿ اؤر ڪرو نہ ڪرو

٣- گيان گروڪا امرت هٿا يهہ پيالا ڀرڪي ٻي ليجي،
اپني آپ ڪو امر ڪرو من ڪال سي ڦير ڊرو نہ ڊرو

٤ من ڪو مار مٽي ڪر ليجي اهنڪار نا آتمن هو
پيڇي ڪو "پرهلاد" ڪسي کي ڀاوو پٺ جاڙو نہ ڄاڙو

اوم شري نرسنگهاي نمه، اوم

شري سنگرديو جي آرتي

اوم جيه جيه گيان گروُ- سوامي جيه جيه گيان گرو
گيان ڌيان کي داتا هو تم- ڌيجي ڌيان گرو- اوم

١- وير وگياني برهم گياني- هو گڻوان گرو- سوامي هو
ويد کي وتا نرمل نيتا- هو ودوان گرو- اوم جيه

٢- کوي کل پوشڻ نت اگ-دوُشڻ-
نر-اُيمان گرو- سوامي نر
تمهري کوتا سندر سرتا-
گنگ سمان گرو- اوم جيه

٣- گڻ گڻ آگر سپ سک ساگر-
هو شريمان گرو سوامي هو
راڳي تياڳي هو وراڳي- تپسياوان گرو- ادم جيه

٤- سنڌ کي واسي هو اُبناسي-
پد نرباڻ گرو- سوامي پد
آپ کي گادي سنڌ ۾ آدي
هڪ ورتمان گرو- اوم جيه

٥- آرتي گائون پريم پد پائون-
دي ور دان گروُ- سوامي دي
درشن ڏيجي کشٽ کٽيجي-
هو ڪلياڻ گرو- اوم جيه

ڪري ڀهلاجرام صاحب جا هيٺيان پستڪ گرمکي ۽
سنڌيءَ ۾ اڄ تائين نڪتل آهن.

۱- ڀهلاج پڇن مالها
۲- ميران ولاس
۳- پرهلاد ولاس
۴- مڇ مکي ولاس
۵- ستيونتي ولاس
۶- روپ بسنت ولاس
۷- ساوتري ولاس ٻه نمونا
۸- گرو نانڪ ولاس
۹- گرو انگد ولاس
۱۰- گرو هرگوبند ولاس
۱۱- گرو شري چند ولاس
۱۲- شهيد نامو
۱۳- ڪنور ولاس
۱۴- آتم پرساد ولاس
۱۵- آتم پرڪاش ولاس
۱۶- دروپدي ولاس
۱۷- ٻرج ولاس
۱۸- گوپي ولاس
۱۹- سورداس ولاس
۲۰- پڪتسنگهه ولاس
۲۱- ست نارائڻ ڪي ڪٿا
۲۲- پپيا ولاس
۲۳- ڪرشن ولاس
۲۴- پنجابي ايمت
۲۵- هندي پشپانجلي
۲۶- شري مد ڀڳوت گيتا
۲۷- پڇن جا ۱۱ ياڳا

ملڻ جا هنڌ

۱- بابا جي ڪا باغ، آنند روڊ، ديولالي ڪئمپ
۲- ايل. ڪشنچند ۽ سنس بڪسيلرس الهاس نگر ۲